

Si voleu aigua abundant instal·leu
a casa vostra una
Bomba "Verta"
Es la màxima perfecció!
Totes les cases acreditades del ram
us en donaran raó

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.009.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIVENDRES, 5 DE SETEMBRE DE 1930

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 359. TELÈFON 16016 TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 12.—TELÈFON 19008

CRONICA

El cas del "Centre"

Sota els nostres ulls s'està descabellant aquests dies un veritable plebiscit: l'opinió ciutadana, unànime, demana al Govern la restitució del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria als seus propietaris legítims, —foragitats a trets de llur casa la nit del 15 de maig de 1927. De totes les malifetes de la dictadura, cap de tan colpidora com aquesta, cap de tan efímera. No fou, com en altres bandes —per exemple el Col·legi d'Advocats—, la imposició d'una Junta governativa, aprofitant els grocs, els botiflers, els fatxendes, els arribistes, etc., dels quals, ben cercada, és possible de treure'n mostra arreu. Fou molt més que tot això: fou lliurar una entitat, amb el seu casal i amb els seus cabals, a uns elements que no en formaven part i que eren estranys —adhesos hostils— a la ideologia i als sentiments d'aquells que amb llur entusiasme i llur treball havien alçat el casal i havien aplegat els cabals.

Després d'un any de clausura del Centre, el senyor Milans del Bosch, dictador de Barcelona, destitueix la Junta Directiva, en nomina una amb elements del Sindicat Lliure, i aquesta convoca una Junta general. Milers de socis omplen la gran sala... els llums s'apagats i les descàrregues de les stars comencen. Després d'aquest assaig general, la Junta és suspesa per motius d'orden públic. Passats uns dies, el senyor Milans del Bosch la torna a convocar, però abans —per alguna cosa és dictador— modifica el reglament i declara que les absències seran comptades com vots favorables a les propostes de la Directiva, —de la Directiva que ell ha nomenat, és clar. I per tal que les absències siguin ben nombroses, sota els ulls dels pistolers addictes que muntan la guàrdia, els socis són eufòricament escorcollats. El dilema és: "o abstenir-se o deixar-se caçar", —gairébe sinònim d'aquell altre: "O la bossa o la vida". Naturalment, la convergència de la intimidació i pistola amb la reforma governativa del reglament va donar una majoria acaparadora a la Directiva, —tan acaparadora, que ella mateixa va haver de fingir-se una oposició de cambra.

Tot això és d'una exemplaritat revoltant. El senyor governador ha dit que permetria la campanya a favor del Centre de Dependents mentre no hi hagués insults a les persones. Bé, suposem, però, que no ens obligarà a tenir per uns gentils els autors d'aquest acte de pirateria governativa.

Del maig de 1927 al gener de 1930 va passar el que havia de passar, el que era lògic; que també passava el que era lògic quan eren senyors de Barcelona els generals Anido i Arlegui. Ara, el que passa aquests darrers set mesos ja no n'és de lògic. El govern Berenguer, que una darrera l'altra ha substituït totes les autoritats de la dictadura —de vegades valent-se adhoc d'alguns poderosos—, que ha restablert la Junta del Col·legi d'Advocats, que ha allunyat el director de la Model, i ara mateix els darrers supervivents d'un règim, —

rari nantes in gurgite vasto—

els oficials del Cos de Mossos de l'Esquadra; el govern Berenguer, que sense abandonar els poders dictatorials (i per això el combatem) vol tanmateix ésser honest i esborrar el record de les arbitriaritats passades, s'ha aturat davant el casal de la Rambla de Santa Mònica.

Han passat set mesos, i els dubtes més torbadors vénen a l'espirit. Serà port No ho creiem. Serà benvolença? No ho voldríem creure. Cal tanmateix, perquè el Govern mesuri tota la seva responsabilitat, que es doni compte de com tota —absolutament tota— l'opinió ciutadana està al costat dels dependents. Cal que el plebiscit que les associacions duen a terme amb els seus telegrames al general Berenguer no s'estroqui. Potser seria hora de pensar també en un plebiscit individual, com aquell de l'annexió. Si hom es resol a fer-lo, hi ha una bella data ben propera: l'Onze de Setembre. Aquest plebiscit, més que no pas ajupir l'esquena als cops de sabre, seria un homenatge escatit als nostres avis de 1714, que van caure defensant la llibertat.

L. NICOLAU D'OLWER

CATALUNYA A GINEBRA

Les minories i el projecte d'Unió Europea

Ginebra, 2 de setembre.
Com ja vàrem anunciar anteriorment, el tema de més importància, entre els que han d'ésser tractats enguany, és el que fa referència a la posició que el Congrés adopti davant el projecte de Paneuropa, o Federació Europea.

Hom coneix perfectament els orígens de la qüestió. La idea d'una unió entre els diferents Estats del nostre Continent no és, ni de lluny, original de Briand; es tracta d'una aspiració sentida des de fa molt temps, d'un desig que ha envaït l'àmbit europeu, sobretot després de la guerra.

La gran preponderància que Stresemann havia assolit a la S. D. N. decidí Briand a fer-li contrapès mitjançant una actuació personal cap a d'atendre l'atenció internacional sobre el ministre francès de l'Exterior. Aquesta actuació ha consistit a adreçar-se directament als diferents Estats europeus per a proposar-los —amb una gran vaguetat— la idea de la Federació i pregar-los de donar llur opinió sobre ella.

Aquest joc diplomàtic-epistolar ha entretingut durant un any i es ha permès de formar un gros dossier amb les respostes de cada intervenció i les opinions de tothom, des del tractadista de dret internacional fins als periodistes que tenen a llur càrrec seccions d'aquest caràcter.

Però el fet que la Unió Jurídica Internacional hagi ja formulat un projecte concret (podeu llegir-lo sencer a "Les Temps" del dia 1 d'aquest mes) dona al tema un interès tot particular, des del punt de vista minoriari. La qüestió ha sortit de l'àmbit purament especulatiu per a entrar en el període de les plasmacions articulades. El Congrés de minories de l'any actual no podia inhibir-se d'incloure en l'ordre del dia

un tema tan important i de tant d'interès.

El Secretariat, en anunciar les tasques del Congrés, posa en lloc preferent la de "dilucliar en quina mesura les proposicions de M. Briand contribuiran a crear l'entesa i la unió dels pobles considerats en llur integritat o si tracta tan sols per als pobles de simular temporalment l'existència d'una Europa unida, per mitjà de manifestacions de solidaritat, etc., que no sigui basada en una recíproca comprensió". Fa constar també el contrast que hi ha entre la tesi de Briand —que sols es refereix als Estats— i el punt de vista de les nacionalitats que basen aquella unió en un complet reconeixement dels drets nacionals.

En aquest sentit, el Secretariat creu que si aquesta reconeixença no té un caràcter ample i s'estén adhoc als minoritaris que viuen fora de llur Estat, les proposicions de M. Briand no tindran cap resultat pràctic. Com a conseqüència de tot això, la nota exposa la idea que les nacionalitats considerin que "tots els treballs dirigits a aconseguir la concòrdia europea no han d'ésser realitzats per una organització qualsevol externa a la S. D. N., sinó dins d'aquest organisme, encara que sigui mitjançant la creació d'una secció europea".

La idea de Briand, abstractament considerada, condueix a un dubte a la unió cordial dels diferents Estats europeus i ha de co- "buir" efectament al manteniment de la pau, sigui dintre o fora de la Societat. Però el que interessa al Congrés i a nosaltres particularment és el seu aspecte polític —aspecte— el qual no són admissibles les vaguetats ni les imprecisions. —Es per això que— tant el Memoràndum del ministre francès com el projecte de la Unió Jurídica —hauran d'ésser objecte d'un detingut examen durant la co-

PULL DE DIETARI

TOTA UNA FRONTERA.
TANMATEIX.

Un diputat provincial o un regidor, no sabria assegurar quin dels dos, en una certa ocasió, i per rebatre les afirmacions d'un "collega" que invocava a tort i a dret les seves llargues peregrinacions per l'estranger, va pronunciar aquesta frase, gràcies a la seva ingenuïtat: "Jo que també he passat modestament la frontera..."

I bé: per un seguit de circumstàncies geogràfiques i polítiques s'emblaça que si alguna frontera s'ha de travessar modestament, sense petulància, és la de Portugal. Tots abans d'anar-hi, tenim el prejudici que és una frontera menys alta que les altres. Hem sentit a dir tantes vegades Espanya i Portugal! Dins el món dels Estats ens han aparegut tan confusos!

Cal, tanmateix, no fer-se massa il·lusions. La frontera de Portugal és tota una frontera. Hi heu d'arribar, no cal dir-ho, amb els papers amb repa. Hi ha una polícia. Hi ha una Duana i uns amables duaners. Hi ha pel costat de Tui, que és el del meu interès a Portugal, un pont —el cel·lebre pont internacional que ha de tenir tota frontera que s'estimi—. No hi manca res, en una paraula.

Sens dubte, llevat del ràpid emplaçament de la carretera, no hi ha ni en el paisatge ni en el clima de la gent canvi d'aquells que satisfan el turista ingenu, sempre creient que una frontera implica una mutació sobtada i completa, com de comèdia de màscara. Però, per ventura, canvia païra de païra a altres fronteres, com la de Port-Rou o la d'Alsàcia?

No és que no hi hagi al mínim algunes fronteres d'aquesta mena que podrien anomenar-se teatral. Però la veritat és que no són les que més abunda. Entre els pobles, adhoc entre els pobles de la frontera, hi ha un clima intermediari que en el fons no són canvi ni més ni menys que els constructors d'estats ha partit en dos tronçons.

I un cop feta l'excursió, encara que el paisatge resti unit i la gent conservi els mateixos trets ètnics, la maquinària assimiladora dels dos pobles es posa en marxa i no triga a sembrar una mala herba de llavors diferencials... Ah, la política, la política, cosa greu! No n'hi ha pas prou d'ombrar-li la natura. La natura, sola i inerte, pot veure's vagades la pot resistir sense alterar-se.

No hem anat a parar? Sols volem descriure la meua entrada a Portugal, i sense voler, m'he embrancat en una meditació més o menys filosòfica. Demà reprendré el contacte amb la terra.

CARLES SOLDEVILA

lebració de les nostres sessions, per a fixar la posició definitiva del Congrés davant aquest problema.

Ha estat designat reporter, per a presentar als assistents un panorama de conjunt, el senyor Joan Esterlich, que en parlà demà, a la primera sessió.

L'aspecte jurídic del tema ha estat reservat al senyor Francesc M. Masferrer, que l'enfocà des del punt de vista del dret de les minories.

Així, doncs, en el tema més important del Congrés actual intervinen dos delegats catalans.

Demà podrem donar detalls de llurs respectius parlaments.

ARTUR PERUCHO

La seu vella de Lleida

El nostre company Manuel Brunet ha resuscitat a les columnes del setmanari "Mirador" el problema cada dia més important, i gairebé dir més paorós, de la conservació de la Seu vella de Lleida.

L'entitat Amics de l'Art Vell considera les restauracions d'aquesta famosa fàbrica i del monestir de Sant Pere de Roda les més importants i les més apremiant del nostre patrimoni artístic. Si Poblet no hagués entrat en un període de lenta consolidació, possible preludi d'una bona restauració, serien tres dels grans monuments necessitats de ràpida i quantiosa restauració. La major ambició dels Amics de l'Art Vell seria la de poder emprendre, quan més aviat millor, la restauració de la Seu vella de Lleida i la del Monestir de Sant Pere de Roda. I si, donada la magnitud de l'empresa, la jove entitat restauradora no pogués aviat emprendre aquestes magnífiques restauracions, bé s'aconseguiria de poder contribuir a que l'Estat, o les corporacions provincials, o les municipals, o el poble, o tots plegats, s'empeguessin aviat alguna d'aquestes típiques reaccions.

Per això em sembla molt bé que el nostre company Manuel Brunet, a tota persona acreditada resusciti de tant en tant, i com més freqüentment millor, el tema de la restauració de la Seu vella de Lleida o del monestir de Sant Pere de Roda. Per a ben veure en aquesta campanya tan digna i entusiasmadora caldrà, tanmateix, plantejar el problema de les restauracions des de la base llur. El mateix la restauració de la Seu vella de Lleida que la del cenobi de Sant Pere de Roda està supeditada a alguns problemes preu, que són els que cal resoldre prèviament. Amosant-nos, per la restauració d'aquests colossals edificis sense abusar preocupar-nos de resoldre els impediments seria perdre el temps, go que ja preveia i insinuava el nostre Brunet en el seu article del setmanari "Mirador". Ara bé, pel que fa a la Seu vella de Lleida, els impediments o problemes preu a la restauració es plantegen en la forma següent:

La ciutat de Lleida es preocupa amb angúnia constant d'aquesta restauració, la qual és tan inajornable que l'endarreriment en la restauració devé una amenaça constant, no tan sols a l'edifici meravellos, sinó als soldats que s'hi estan, i adhoc a la mateixa ciutat. L'ensorrament, no massa dubtós, de l'enorme catedral romànico-gòtica, encimbellada a pòm damunt de la ciutat moderna, i particularment damunt de l'immediat call jueu, podria devéner catàstrofe també damunt d'aquesta barri.

La ciutat de Lleida té nomenada des de fa anys una comissió que entén exclusivament en aquest afer, i d'altra banda el Govern i adhoc el ram de guerra estan decidits a abandonar el "castell", és a dir, la vella catedral, i cedir-la a la ciutat, per a traslladar-se a modernes casernes, les quals no solament estan ja planejades, sinó que adhoc, d'acord amb els ajuntaments lleidatans que s'han anat succeint d'ençà que es remou el tema de la restauració de la vella Seu, tenen ja assenyalat llur emplaçament. I adhoc és possible que l'Estat hauria votat temps ha els fons necessaris a aquesta obra consdera-

ble si no es presentés el primer entrebanc que és el següent: d'ençà que es debat aquest problema han passat anys; amb les obres pireneiques de la Societat Camadenca d'electrificació Lleida ha crescut molt, i encara continua creixent; a conseqüència d'aquest enlairament de la ciutat es troben ara els lleidatans que l'emplaçament de les noves casernes, en lloc relativament separat del nucli urbà, o que en un principi semblava per durar segles als afores de la ciutat, ara queda englobat dintre l'extensa urbs, de manera que si anàvem a la construcció de les casernes en el sudit emplaçament, seria un greu disbarat.

Si no es resol ràpidament el canvi d'emplaçament de les noves casernes (co que sembla haver d'ésser una acció fàcil de realitzar, però que els lleidatans no acaben mai de resoldre) és en va parlar de la restauració de la Seu ni tan sols del desallotjament. I si s'arribava a resoldre el problema de les noves casernes, i aquestes ens les trobéssim un dia enllestides i tot, tanmateix aleshores es podria parlar de desallotjament de la Seu vella, si per cas no teníem ja a les mans els mitjans que calen per a començar la seva restauració. Aquests enormes monuments ruïnats poden alçar-se mentre són habitats, però és gairebé segur que en desallotjar-los la ruïna es precipitaria. És cert que l'estat de ruïna de la Seu vella de Lleida és tan alarmant que, adhoc essent habitada, pot el pitjor dia ensorrar-se; però no és menys cert que els estants d'aquesta mena de ruïnes fan els immobilitzats perquè la catàstrofe no s'esdevingui. Avui dia esdevé de veure els apuntaments de taulells contra l'estructura que permeten l'estat de precari en aquella trágica i bella catedral.

Cal després saber què se'n farà de la vella catedral un cop s'ha restaurada. Si és que hi som a temps! —perquè d'aquesta orientació dependrà la manera d'enfocar la restauració. Si en restaurar l'arquitectura de la prodigiosa catedral volem alhora restaurar-hi el culte —co que ens sembla la millor orientació restauradora, l'obra de restauració haurà d'ésser empresa amb un esperit i adhoc en una forma definitiva de si la restauració ha d'ésser amb finalitats profanes.

Lleida va devéner una ciutat rica i senyora; si els lleidatans d'ara volen retornar-li el seu caràcter d'antany, de quan era la segona capital de Catalunya, i ben captivats que el primer pas cap a aquesta renaxença és la ràpida, la immedata restauració de la vella Seu, i volen, en fi, imposar-se el tribut de la restauració, el tribut en bon diner comptant i sonant que permeti d'establir amb tota seguretat la base del pressupost de la restauració (co que seria obra d'uns vuit anys només), és gairebé segur que l'Estat i els altres catalans, molts ajuntaments i segurament totes les diputacions provincials hi ajudarien quantiosament. Seria com una croada que arrossegaria aviat tothom, com aleshores de la restauració de Ripoll. Si, per exemple, l'Ajuntament i la Diputació de Lleida podien entendre's, potser d'acord també amb els principals municipis de la comarca, per a votar tots plegats durant aquests pocs anys, dotant només vuit anys (notar durant set anys) la quantitat de mig milió de pessetes anuals a destinació de la susdita restauració, l'obra es podria començar immediatament, perquè entre l'Estat i la croada catalana podria doblar-se o triplicar-se la quantitat anual —co que, grosso modo, sembla el pressupost de temps i de diner necessari a la magnífica empresa.

JOAN SACS

Nurmi estableix un altre rècord

Estocolm, 4. — El famós atleta Nurmi ha guanyat la carrera dels vint quilòmetres a p. El trajecte emenat l'ha recorregut en una hora 4 minuts i 38 segons, i ha batut el rècord del món. — Fabra.

Atac a un vagó postal

Rajahahi (Bengala, Índia), 4. — Un grup de 25 individus armats de revòlvers i punyals atacaren anit passada el cotxe correu que transportava les sagues de correspondència a l'estació veïna, i s'apoderaren de llur contingut.

Més tard va ésser trobada part d'aquesta correspondència, abandonada en la jungla. Han estat detinguts alguns individus sospitosos d'haver intervingut en l'atac. — Fabra.

Aquest número ha passat per la censura governativa

COMENTARI

Ells amb ells

Trobo que és una excel·lent idea aquesta dels monàrques valencians. Vull dir llur front èpic, incloent adhoc el pupisme.

Negar que allò és un encert seria desconèixer la realitat política d'Espanya. Jo vaig fer-hi un viatge en temps de la dictadura, que s'havia proposat, entre altres coses, d'abair el caciquisme. A tres regions hispàniques vaig trobar (i això s'esdevenia, pel que he sentit dir, en moltes d'altres) que els cacics s'havien fet pupins, cosa perfectament lògica, perquè el cacic no ha representat mai cap opinió, sinó l'absència de l'opinió, que és un nou element indeclinable de la vida espanyola, molt més persistent que cap afany, cap programa, cap illusió i cap protesta. Ili ha indreia d'Espanya on poden imaginar una sèrie d'experiments polítics successius, del carlisme al comunisme, servits sempre per les mateixes persones. Així un cor, en una temporada d'òpera, fa successivament de cavallers, de pescadora, de frares, de negres, de bandolers, d'hugonots; i són sempre aquells de la piga i l'altre del nas tort, i el mateix boterut i l'identificat seccid melangió. I les primeres paria canvien, i el director no sempre serà el mateix, però el cor sí que és etern, a base de fer resignadament tota els papers de l'auca. No vui pas dar entenen que no hi hagi sinó el perpetu cor de canis en totes les àrees peninsulars; però el que anomenem un partit o moviment general, com els que volen constituir, o que se'ls constitueixi per emoció espontània, les figures cabdals del monarquisme, no tindrà més remei que fer entrar a les seves files una vasta quantitat d'ex-pupins, això és, de cacics permanents que també haurien estat pupins. I adhoc de pupins més característics, més peninsulars, pel que sentim dir de venidors figures del partit plutocràtic i del partit liberal.

Però com que les temptatives per a l'endegament d'aquells dos moviments monàrquics no han acabat de reeixir, la millor cosa és, sense dubte, que tant l'ex-conservador + ex-pupí, com l'ex-liberal + ex-pupí, com l'ex-pupí net i pelat, s'acoblín amb els neoconservadors i neoliberals encara mal destriats, però que, tanmateix, coneixen amb ells en la necessitat de defugir l'exacció de tota responsabilitat culminant. Demés, les noves agrupacions monàrquiques deuen una positiva gratitud al destraleig per la dictadura dels vells embussos que s'oposaven a determinades ambicions. I sobretot, val la pena de conservar l'amistat dels pupins, que poden contar a cau d'orella a llurs successors en la favor instable de la fortuna, com pertoca a acabar foregita, a la seva hora, —a la pràctica de la deessa.—BELLAPILA.

Una reforma electoral

Un projecte de reforma electoral interessa extraordinàriament els diversos estaments que integren el conjunt representatiu del sufragi que en termes concrets es copen pel Cos Electoral. La reforma ataca sense gaires complicacions la composició de les llistes electorals augmentant o disminuint el nombre d'electors, o sigui donant entrada o eliminant una part dels ciutadans que figuren al cens, no hi ha cap dubte que arribarà a provocar una veritable indignació en alguns partits polítics i una al·legria innata en els rangs dels partits contraris i per tant a aquells que afavoreix el nou projecte electoral.

Si la reforma que es pretén aprovar introduïx novetats atrevides, imaginem-nos les proporcions que adquiriria aquella indignació si arribés a prevaler el parer que és partidari de concedir l'ús del vot a qualsevol ciutadà des del dia que el seu nom consta inscrit al Registre Civil.

Les lluites, les polèmiques, les discussions, els debats, sense descurar-nos de les utilitats i els dèrrets, és a dir, totes les formes acadèmiques i escandaloses de dilucidar una qüestió, constituïrien una vianda corrent. Però, tota aquesta agitació no representa més que la part accessòria de la qüestió, que si bé encara no existeix, no se li dona publicitat. A més el caràcter, ingenuament reformador, del projecte electoral que es proposa presentar —dizen— el diputat francès que l'ha elaborat pot tenir influència en l'esdevenidor si és aprovat —possibilitat molt problemàtica— a fer donar un gran pas cap al camí de la solució, als problemes dels casaments i de la natalitat. El celibat rep una forta investida i la paternitat adquireix la importància d'un arbitre, tant més decisiva en els seus fallos, com més prolífica es demostra.

La reforma electoral que preconiza aquest diputat és la següent:

Article primer. — Tot francès, major o menor d'edat, gaudint dels seus drets civils, és elector.

Article segon. — La dona casada no vota pel seu compte. El seu vot pertany al marit.

Article tercer. — El fill menor d'edat tampoc vota. El seu vot pertany al pare o, en cas de defunció d'aquest, al tutor.

Article quart. — En cas de divorci, la dona recupera el dret de votar pel seu compte. El vot degut als menors pertany a aquell dels pares que conserva el noi.

Article cinquè. — Si el cap de família, malalt o absent, es troba impedit de votar, la seva dona podrà fer ús d'aquest vot i dels corresponents als seus fills menors, amb la condició que quinze dies abans de l'escrutini, el pare hagi pres disposicions pertinents a l'Alcaldia de la seva residència.

Article sisè. — En el cas que el cap de família no gaudeixi dels seus drets civils, el dret del vot de la seva dona pertanyerà a aquesta, si marit, que el dret de vot del fill menor, en el cas que el matrimoni es trobi pri-

vat dels seus drets civils, el dret del vot del fill menor serà anul·lat.

Article setè. — L'elector que tingui diverses residències només pot votar que una sola vegada per escrutini, en aquell dels residencis que hagi triat.

Aquesta set articles que comprèn la reforma electoral que pensa presentar l'anònim diputat francès, està orientada a reforçar la perennitat de l'elector cap de família en detriment de l'elector que es conserva solter. Mentre aquest no pot disposar només que del seu vot personal, aquell disposa del seu i del que correspon a la seva dona i de tants vot com fills tingui, si és que en té. De manera que la cotització de l'elector es regeix per la quantitat de fills que mantingui. Això en realitat —deu pensar l'autor del projecte— ve a ésser una compensació per a equilibrar el desnivell que un règim equitatiu fa possible quan al valor d'un vot correspon el d'un elector. Aquesta igualtat del home quan fa ús del dret al sufragi és veu que no és gràt a determinades persones, i una d'aquestes persones és sens dubte el diputat francès, el qual, per altra part, descobreix que la seva reforma electoral l'afavoriria directament perquè és pare d'onze fills.

Aquest ciutadà, doncs, podria disposar a les urnes tretze vots. Estem certs que la superació de la xifra no li impedirà d'anar a votar en un de tots 13. El mateix que si es tractés d'una votació en una societat per accions, en les jornades electorals, seria possible sentir en els col·legis: —Senyor Pere, vint-i-quatre.

—Senyor Berenguer, dis et vota. I quan entraria un elector, pare d'una família molt nombrosa que pronunciaria una xifra de vots molt respectable, la sala botanària com un borinot i les candidatures tronantarien d'emoió. Aquestes demostracions vindrien a ésser una mena de reconeixement de la potència del cap de casa i farien desaparèixer la fama que ara s'entreté a ridiculitzar la figura del pare de família carregat de fills.

La intenció que amb la reforma electoral persegueix l'al·ludit diputat dubtem si aconseguiria una eficàcia tan positiva en l'escrutini de les urnes en proporció al resultat d'això, reduir el nombre de ciutadans solters i augmentar els matrimonials. Tanim el presentiment que el sistema que permetria d'eleger diputats per 25.000 vots de menors d'edat i 10.000 vots de ciutadans amb pe a la cara, a fi de comptes no deixaria d'ésser un joc de criatures, i el que és pitjor, un motiu de discòrdies familiars si els fills, enllaminats pels dolços i joguines que els candidats distribuïren en llurs campanyes de propaganda intensament coaccionar el pare a favor d'un candidat determinat.

Fodem dir, adhoc, que no es tracta d'una reforma electoral. Més bé es tracta d'una reforma de la reforma social.

MATEU ROU

LEIDA I EL SEU NEU

—Vaja: aquesta cosa no pot ser més agraïda a tota altra de pobles despolitats tracten millor els seus dictadors!

[illegible]

Oficines d'Accio Catalana-Corts, 559, pral.

La rectificació del Cens electoral

El dia 15 d'aquest mes acaba el termini d'aportació de les llistes electorals al públic, i, per tant, el període de rectificació. L'Accio Catalana ha presentat aquest dia més de 3.000 peticions d'inclusió suficientment provades.

Resten, però, centenars de ciutadans no inscrits al cens electoral dels quals les Oficines d'Accio Catalana no han pogut reunir la documentació necessària per fer-los incloure, i que, per tant, hauran de resignar-se a no votar, malgrat de reunir les condicions d'elector, mentre antigui vigent el cens que ha resultat de les iniciatives del senyor Sangua i Roca de Otero, ministre del Treball.

De molta d'ella en tenim, però, documentació o certificacions que permetrien paral·lelament l'inscripció, i el no es decidixen a abandonar-les i s'apressen a facilitar-nos la documentació necessària per completar la prova, podran ésser inscrits, encara. Per això comencem a publicar avui el següent advertiment, amb les llistes corresponents que seran canviades diàriament fins al dia abans d'expirar el període de rectificació del cens electoral.

ADVERTIMENT IMPORTANT

Els ciutadans relacionats a continuació no figuren al cens electoral, almenys pels domicilis que ens són coneguts i salvant sempre inevitables equivocacions dels encarregats de comprovar les inscripcions. Alguns no han rebut per causes diverses els nostres advertiments; d'altres no ens han contestat, i d'altres ens han tramès incompletament els documents o antecedents que els demanàvem o bé no n'hem pogut obtenir totes les certificacions que ens calien. De molta d'ells en tenim certificacions o documents que ens permeten de provar paral·lelament l'inscripció, i per tant, ens permetem de publicar a continuació les llistes amb un copiat a l'ur nom per facilitar la prova. Aquestes llistes seran canviades diàriament, i, per tant, convé que els electors que hi poden figurar les repassin cada dia, cosa fàcil si es té en compte que estan ordenades per ordre alfabètic de cognoms.

A (1.ª llista). — Electors dels quals hem pogut reunir documents o certificacions que proven que han residit a Barcelona en 1929 i 1930, però que han de provar que també hi residien en 1928: Ens han de trametre contractes d'inquilinat, rebuts de l'impost d'inquilinat, passaports, cèdules o altres documents oficials despatxats a Barcelona a l'ur nom i anteriors al 10 de maig de 1929.

Batist Albiol, Artur Andrés, Quirre Aradó, Josep Arpa, Carles Aubert, Ramon Bach, Enric Balazeras, Josep Bru, Frederic Balbà, Salvador Balbà, Joan Bertran, Ramon Bonhome, Josep Brull, Manuel Brunet, Salvador Burel, Vicenç Burel, Miquel Buxadé, Joaquim Caballé, Ventura Capellari, Tomàs Casanoves, Joan Casas, Ildefons Castells, Josep Colominas, Salvador Coll, Jaume Cruañas, Manuel Cuberes, Esteve Galdà, Ferran Galdà, Agustí Gil, Enric Gironell, Enric Gironell.

Maurici Gispert, Josep M. Gispert, Faust Gispert, Antoni Granda, Felip Granges, Josep Guillemany, Emili Guinovart, Josep Humet, Vicenç Juan, Enric Juan, Josep M. López.

B (1.ª llista). — Electors dels quals hem pogut reunir documents o certificacions que proven que residien a Barcelona en 1928 i que han de provar que hi continuen residint: Ens han de trametre les cèdules de 1930, que s'estan despatxant, o bé documents oficials que demostrin l'ur residència a Barcelona en 1929 i 1930, o contractes d'inquilinat atorgats en aquesta any, rebuts de l'impost d'inquilinat, etc.

Baldomer Artigas, Joan Bernadell, Ramon Blanc, Ramon Bonet, Francesc Boronay, Feliu Busquets, Pau Calaf, Sebastià Capdevila, Jaume Carné, Francesc Carad, Antoni Casas, Ramon Castelló, Miquel Clerra, Manuel Clausells, Joan Clos, Salvador Clusag, Carles Ferrandó, Francesc Ferrer, Alexandre Figa, Josep Gispert, Vicenç Guixà, Emili Homs, Ricard Jové, Josep Julià.

C (1.ª llista). — Electors dels quals no hem pogut obtenir cap mena de document ni certificació: Ens han de trametre les cèdules de 1928 i 1929, o bé de 1928 i 1930, o bé la cèdula de 1929 o de 1930 i un contracte d'inquilinat o un document oficial anterior al 10 de maig de 1929.

Joan Alagret, Telesfor Albuixac, Ramon Alcoy, Santiago Almirall, Albert Altimira, Joan Altimira, Francesc Andrés, Pere Arenas, Josep Balazeras, Josep Balaguer, Jaume Balaguer, Marian Baró, Ricard Baró, Germà Bellera, Timoteu Bilenque, Pere Blum, Cast Bonda, Joaquim Bosch, Agustí Bosch, Agustí Bosch Pla, Gerard Bosch, Marcel·lí Bulmone, Andreu Caballé, Ramon Caballé, Joan Cabanyes, Josep Cabanyes, Francesc Camarasa, Marc Casanoves, Andreu Castellà, Claudi Castelló, Artur Celler, Ventura Cervelló, Antoni Clariana, Ramon Coca, Ramon Coca, Magí Colet, Ramon Comes, Lluís Costa, Dalmat Costa, Jesús Cunfran, Antoni Cussó, Miquel Guiso, Francesc Domènec, Ramon Domingo, Josep Erill, Ferran Errando, Joan Escollés, Josep Escudé, Robert Escudé, Magí Espina, Ramon Esteve, Agustí Falc, Julià Farnós, Emili Farràs, Josep Farràs, Joan Farreró, Albert Farrer, Josep Felip, Josep Ferrandis, Enric Ferré, Pere Ferré.

Enric Ferrer, Jaume Ferrer, Joan Fontanilles, Joan Fontauberta, Sebastià Fortis, Miquel Franciso Querol, Josep Gas, Domènec Gil, Joan Giner, Jaume Gispert, Ramon Gispert, Francesc Graells, Lluís Granell, Antoni Gratacos, Lluís Iglesias, Francesc Janés, Joaquim Jose Savall, Eulàlia Jové, Felià Just, Jaume Julat, Santiago López, Andreu Llambias, Didac Llambias, Manuel Llambias, Josep Llauredó, Francesc Lleonart, Jaume Llorens.

Notes. — En la pròxima edició publicarem llistes noves. Ens cal repetir, per evitar sorpreses previstes, que alguns dels ciutadans que apareixen en aquestes llistes poden figurar a les llistes electorals malgrat les nostres notícies. La primera revisió haurà de fer-se sobre els padrons de veïns, on podien figurar inscrites per domicili que desconeixem, i la segona: comprovació, que no ha pogut efectuar-se fins que han estat expedites les llistes, afecta a uns 20.000 electors que han aïllat a les Oficines d'Accio Catalana. Aquesta segona revisió no podrà ésser enllestida en tot el període de rectificació, i, per tant, ens cal atendre's a la primera comprovació necessàriament deficient. Davant aquest fet inevitable hem preferit de donar per negatius als casos dubtosos, abans que deixar de tramitar cap inclusió d'electors no inscrits.

ATEN- CAT. A REPUBLICA DEL DISTRICTE

Tot just inaugurat el seu edifici, el 202, pral., s'ha vist concorregut per un gran nombre de socis. El Consell directiu es compia una vegada més a l'ur tota la feina dels avisos que l'estatge s'atà també obert els dimarts a la tarda.

EL CAS DEL CENTRE DE Dependents

Diu "El Nocturn" d'aquí passat i ho reproduïm amb el títol d'informació: "Per conducte autoritzat ha llegit a aquest conegut que un jove advocat de la 'Lliga Regionalista' ha rebut una carta del ex ministre don Francisco Cambó, manifestant-li que el Govern ha resolt solucionar el pleic del 'Centre de Dependents', a cuyo efecto dentro de breves dias aparecerá una R. O. disolviendo el actual 'Centro de Dependientes del Comercio y de la Industria' y autorizando al gobernador para convocar una asamblea de los socios que figuraban en el antiguo 'Centro Autonomista de Dependientes del Comercio y de la Industria', para la reconstitución del mismo.

EN SUNYEN ES BELLUGA

Ahí a migdia visità el governador civil el cap del flamant partit "Acción Nacional", el senyor Sunyén, el qual, segons es diu, anà a oferir-li la col·laboració del seu grup, per tot el que sigui reprimir les tendències separatistes.

EL NOU DIRECTOR DE LA PRENSA DIU QUE SERAN DESTINATS AL DEPARTAMENT DE POLITICS ELS QUE HO SIQUIN

El senyor Nicolau Navas, director de la Presa Cèltica de la nostra ciutat, ha dirigit al president del Sindicat Professional de Periodistes, senyor Jesús Ullé, una carta en la qual afirma que seran destinats al departament de política que existeix en aquesta presa els preses que hagin d'ésser considerats com a tals, i assenyalà el fet que quan ell estigué de director de la Presa de Madrid foren destinats al departament de política els que pel fet que donà lloc a la seva detenció o preso mereixeren la qualificació de delinqüents o presos polítics, entre els quals hi havia, a més, alguns obrers.

MULTA A UN INDULTRIAL PER REPARTIR VENTALLS AMB UNES VERROS D'EN MASSO I TORRENTS

El general Despujol digué als periodistes que havia posat una multa de mil pessetes a l'industrial con-

deposició, carren per a facilitar expedició perpetrada per dictadura i consegüent desviació dels legítims propietaris. — F. Soler i Badi, president accidental; Silvestre Isern, secretari.

"Presidente Consejo Ministros. Madrid. — Asociación Billar Club Sabadell pide V. E. sea repuesta antigua Junta directiva Centro Dependientes Barcelona, destituida ilegítimo Gobierno dictadura. — Presidente, J. Castellet; secretario, J. Reixach."

"President Consejo Ministros. Madrid. — Centro Excursionista del Vallés demanda V. E. rehabilitación oficial Junta desposeída Centro Autonomista Dependientes de Barcelona. — Llobet, presidente."

"Exm. Sr. President del Consell de Ministres Madrid. — El Consell directiu d'aquesta entitat ha acordat adjuntar la seva petició a les moltes que va rebent V. E. per tal que sigui immediatament reparada l'evident injustícia de què el Govern de la passada dictadura téu víctima al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona, desposseint-lo de la propietat del seu edifici i lliurant-lo als Sindicats Lliures, els quals continuen detentant-lo davant la tolerància de l'actual Govern."

"Grupos socios Centro Autonomista Dependientes del Comercio y de la Industria que manteniéndose activos para salvaguardar intereses personales adquiridos pero que considerándose desposeídos de su personalidad espiritual solicitan reposición Junta destituida dictadura equivalente restitución justicia ultrajada por actitudes abusivas del poder. — Grau, Lloberes, Prats, Marimon, Bello (según firma firmes)."

EL CASINO DE CALELLA REOBERT

Has comunicat que ha estat alçada la clausura del Casino Calella.

AMICS DE MACIA

Els elements que s'apleguen sota el nom d'Amics de Macià ens pregunten de fer constar que el senyor Garau no pertany a l'esmentada agrupació ni ha estat autoritzat per parlar en nom d'ella en cap acte.

EL MITING CONTRA EL SISTEMA D'EMPRESONAMENT GOVERNATIU

Tenint la seguretat de poder fer de del Palau de Belles Arts, la Comissió organitzadora de l'acte ha decidit que el miting se celebri el dia 14 del mes actual.

LLUIS COMPANYS A MATARÓ

A abans de prestigiosos elements de les diverses tendències del republicanisme, el Centre Republicà Federal de Mataró ha organitzat un cicle de conferències a primera de les quals tindrà lloc el vinent diumenge a la nit, al seu estatge, a càrrec de l'ex-diputat a Corts Lluís Companys, el qual descaubellirà el tema "Possibilitat republicana".

LA INSTITUCIÓ D'ESTUDIS COMERCIALS

Des del dia 15 del mes que som, quedà oberta a la Institució d'Estudis Comercials de la Diputació, la matrícula al curs de 1930-31, el qual d'acord amb el pla d'ensenyaments de la dita Institució, comprendrà les tres matèries o assignatures següents, explicades pels professors que a continuació s'expressen:

LA VIDA SOCIAL

La vaga plantejada en el ram de construcció, amb el Foment d'Obrers i Construccions, es va estenent, puix localitzada com semblava als 40 obrers que treballaven en la tercera del carrer d'Aragó, ha passat a totes les altres obres que efectua l'esmentada empresa, elevat el nombre de vaguistes a prop de tres mil.

LA VIDA SOCIAL

La vaga plantejada en el ram de construcció, amb el Foment d'Obrers i Construccions, es va estenent, puix localitzada com semblava als 40 obrers que treballaven en la tercera del carrer d'Aragó, ha passat a totes les altres obres que efectua l'esmentada empresa, elevat el nombre de vaguistes a prop de tres mil.

Diputació

ACORDS DE LA PERMANENT PROVINCIAL

LES DEMARCACIONS DE LES TRES ESQUADRES

Acords que ha pres, entre altres, la Comissió Permanent Provincial, en la seva darrera sessió:

Dividir la província en tres demarcacions o zones d'aproximada extensió territorial, formant tres Esquadres en la següent forma: primera esquadra. La seva primera capital és el poble de La Garriga. Comprèn aquesta Esquadra els partits judicials d'Arenys de Mar, Granollers, Mataró, Sabadell i Vic, i els pobles de Badalona, Santa Coloma de Gramenet i els pobles de Sant Joan d'Horta i Vallvidrera. Segona Esquadra. La seva capital és el poble de Piar. Comprèn aquesta Esquadra els partits judicials d'Igualada, Sant Felip de Llobregat, Terrassa, Vilafraça del Penedès i Vilanova i Geltrú. Tercera Esquadra. La seva capital és el poble de Salient. Comprèn aquesta Esquadra els partits judicials de Berga i Manresa. Aquesta divisió s'efectua amb caràcter provisional, i podrà ésser modificada si així ho aconsellen les ensenyances adquirides per la pràctica en el desenvolupament del servei. El cap i l'oficialitat de l'Institut, cobraran de la Diputació les respectives quantitats que figuren al seu pressupost.

LA VIDA SOCIAL

Es va acordar, també, mantenir en tota integritat les disposicions del R. D. de reorganització de les Esquadres, en el que es refereix a l'obligació i inexcusable residència dels oficials a la capital de la seva respectiva Esquadra.

LA VIDA SOCIAL

Transformar en càtedra de lliçó d'història d'Història Natural, gran preparatori, de l'Escola d'Agricultura.

LA VIDA SOCIAL

Convocar a concurs, per a la provisió de les places de director i auxiliar de la Biblioteca Popular, de Calella.

LA VIDA SOCIAL

Designar el diputat senyor Andreu Olivera, per a assistir a la reunió d'Amics i defensors dels treballadors de la indústria de la pedra, per a la reparació del ferm del camí de Tona a l'estació de Balenyà.

LA VIDA SOCIAL

Quedar assabentada amb satisfacció, de la R. O. d'aprovació, per la superioritat, del pla d'ordenació i preferent construcció de camins veïnals, formulat per la Diputació de Barcelona, als mateixos termes amb què havia estat proposat. La iniciativa d'execució de l'esmentat pla serà duta a la pràctica amb tota urgència.

LA VIDA SOCIAL

També la comissió provincial permanent va adoptar els següents acords respecte nomenament de personal:

Nomenar secretari de l'Escola d'Administració Pública a En Frederic Culi i Verdagué, professor de la dita Escola; i auxiliar de secretaria de la mateixa Escola, a En Josep Gibert i Pujol.

LA VIDA SOCIAL

Nomenar professors auxiliars de la dita Escola d'Administració Pública a En Josep Escotet i En Ramon Coll, que havien exercit el dit càrrec a l'antiga Escola de Funcionaris.

LA VIDA SOCIAL

Nomenar cap auxiliar de l'Escola d'Agricultura En Josep Maria Soler i Coll.

Los Tribunals

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Dimercres passat, a les deu del vespre, a Badalona, davant la fàbrica de vidre La Badalona, foren detinguts pel Sometent armat dos subjectes anomenats Miquel Serra i Joan Gascon, que pertanyen al Sindicat Lliure, als quals foren trobades unes pistoles carregades i alguns carregadors de recanvi.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Segons denúncia dels obrers de La Badalona, els delinqüents havien entrat, a la tarda, a l'esmentada fàbrica amb la intenció de matar un obrer del Sindicat Lliure anomenat Joan Soler, el qual aconseguí escapar lleument.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Després d'haver perpetrat el delicte, i davant l'actitud dels companys del ferit, els dos delinqüents prometeren que matarien el Soler i qui s'hi oposés. Els delinqüents foren portats per la guàrdia civil a disposició del Jutjat de la Concepció, i després ingressaren a la presó.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

El senyor Josep Gallés va denunciar a la policia que durant la seva absència entraren lladres al seu domicili del carrer de les Cortes Catalanes, número 523, i se n'emportaren una anella de platí i brillants valorada en 2.500 pessetes; un bitllet de 25 pessetes i 10 pessetes en plata.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

El denunciante feu notar que altres objectes guardats en el mateix lloc dels delinqüents, i de tanta valua com aquells, foren deixats pels lladres.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

La porta del pis no presenta cap senyal de fractura, i el denunciante la trobà tancada.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Per al dia 18 d'octubre vinent ha estat assenyalada, a la Secció primera d'aquesta Audiència, la vista d'una causa contra Antoni González Carrion, que el dia 9 d'octubre darrer intentà matar la seva esposa.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

El fiscal demana, en les seves conclusions provisionals, la pena de 17 anys de preso, i qualifica el fet de paricidi frustat.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

La defensa demana l'absolució, per considerar que el processat obrí en legítima defensa, en veure que anava a ésser agredit per la seva esposa.

Los Tribunals

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Dimercres passat, a les deu del vespre, a Badalona, davant la fàbrica de vidre La Badalona, foren detinguts pel Sometent armat dos subjectes anomenats Miquel Serra i Joan Gascon, que pertanyen al Sindicat Lliure, als quals foren trobades unes pistoles carregades i alguns carregadors de recanvi.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Segons denúncia dels obrers de La Badalona, els delinqüents havien entrat, a la tarda, a l'esmentada fàbrica amb la intenció de matar un obrer del Sindicat Lliure anomenat Joan Soler, el qual aconseguí escapar lleument.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Després d'haver perpetrat el delicte, i davant l'actitud dels companys del ferit, els dos delinqüents prometeren que matarien el Soler i qui s'hi oposés. Els delinqüents foren portats per la guàrdia civil a disposició del Jutjat de la Concepció, i després ingressaren a la presó.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

El senyor Josep Gallés va denunciar a la policia que durant la seva absència entraren lladres al seu domicili del carrer de les Cortes Catalanes, número 523, i se n'emportaren una anella de platí i brillants valorada en 2.500 pessetes; un bitllet de 25 pessetes i 10 pessetes en plata.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

El denunciante feu notar que altres objectes guardats en el mateix lloc dels delinqüents, i de tanta valua com aquells, foren deixats pels lladres.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

La porta del pis no presenta cap senyal de fractura, i el denunciante la trobà tancada.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

Per al dia 18 d'octubre vinent ha estat assenyalada, a la Secció primera d'aquesta Audiència, la vista d'una causa contra Antoni González Carrion, que el dia 9 d'octubre darrer intentà matar la seva esposa.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

El fiscal demana, en les seves conclusions provisionals, la pena de 17 anys de preso, i qualifica el fet de paricidi frustat.

LOS AFILIADOS AL SINDICAT LLIURE, ARMATS AMB PISTOLAS, SON DETINGUTS A BADALONA

La defensa demana l'absolució, per considerar que el processat obrí en legítima defensa, en veure que anava a ésser agredit per la seva esposa.

Lithinés del Dr. Gustin

Cultura

A L'ATENEU POLYTECHNIC
Avui, divendres, a les vuit del vespre, el senyor Alfons Nadal donarà en aquest Ateneu (Al de Sant Pere, 27, principal) la seua anunslada conferència pública, que versarà sobre "La pietat de la menlida".

furores de Bar
rio sulfurosa
a domicili

Maniobres militars aèries

Madrid, 4. — A la Direcció Superior d'Aeronàutica es treballa en l'organització dels grups i divisió que prendran part a les maniobres militars que se celebraran en aquesta regió el vinent mes d'octubre.

Segons sembla, l'Aeronàutica disposa d'una unitat aèria per a les maniobres.

El que fa a l'aviació, sembla que hi prendrà part una escuadrilla de la 1ª Divisió.

També hi haurà un grup que estarà format per avions de les bases de Burgos i León i un altre integrat per aparells de l'escuadrilla de Madrid.

Els aparells de Burgos i León seran els atacants. La divisió esmentada i els aparells de l'escuadrilla de Madrid actuaran de defensors.

S'ha dictat normes per tal de fixar les condicions del suposat combat.

L'accident del Ferrol

Ferrol, 4. — Aquest matí s'han verificat minuciosos reconeixements al lloc on caigué l'hidro incendiari que s'havia retirat més després, les quals han estat portades a l'Hospital Militar, per tal que siguin dipositades als fèretres.

Durant tot aquest matí s'han dit misses a la capella ardent, amb assistència de les autoritats, representants de tots els cosos de la guarnició i molt de públic.

Per tal d'assistir a l'enterrament de les víctimes de la catàstrofe, ha arribat el capità de corbeta senyor Emilio Cano, germà de l'altres mort.

També s'espera l'arribada de l'aviador Iglesias, que es troba en un poble de la vora de El Ferrol.

L'Ajuntament ha adoptat l'acord que consti en acta el sentiment de la ciutat pel majaurat accident.

El conreu del blat

Madrid, 4. — Al ministeri d'Economia han facilitat una nota relativa als resultats favorables obtinguts en el repartiment de llavors de blat als agricultors.

L'augment repartiment puja a 30 provincies, en l'any darrer, amb 3.522 hectàrees, que han sembrat 9.170 hectàrees.

Afegeix la nota que per a ésser efectiva la subvenció oferta pel Govern, el Consell de ministres darrerament celebrat aprovà les despeses de bonificació dels cultius fets, la qual subvenció serà lliurada per l'Institut de Cerealicultura.

Davant els favorables resultats obtinguts per aquesta assignació, s'estudiarà per l'Institut l'extensió dels cultius.

Des de l'any agrícola vinent cal aprendre la finalitat de l'augment de l'àrea de cultiu d'aquest cereal, la producció del qual és d'unes quatre-centes mil tones, quantitat inferior a les necessitats d'Espanya.

El Sr. Ventosa és a Madrid per no res d'interessant

Madrid, 4. — En el segon expés ha arribat aquest matí a Madrid l'ex-ministre regionalista senyor Joan Ventosa i Calvell.

Interrogat sobre l'objecte del viatge, ens ha respost que obvia exclusivament a motius particulars.

—Ha realitzat alguna visita política? — li hem preguntat.

—He visitat el general Berenguer i el ministre de Foment.

—No ens pot dir res que interressi?

—No; no hi ha res de nou, que jo sàpiga.

—Per Madrid — li hem dit — circulen notícies contradictòries sobre la salut del senyor Cambó.

—Doncs, les notícies que jo tinc — ha respost — són bones, molt bones i ha guanyat ànima en pes.

—Es cert que vindrà a Espanya aviat?

—No ho sé. D'aquí uns dies coincidirà segurament amb ell a París i aleshores em dirà si ve o no.

Després de dinar, ha estat visitat pel senyor Ventosa per diverses personalitats i també ha tingut ocasió de conversar breument a l'hall de l'Hotel on s'estava amb els ministres de Gràcia i Justícia i Economia.

El senyor Ventosa tornarà aquest nit cap a Barcelona.

També s'ha aconseguit cap a l'esmentada ciutat el senyor Vidal i Guardiola.

La Borsa de Madrid

Madrid, 4. — Amb motiu de la puja experimentada aquests darrers dies dels Explosius i l'Arracada de natura que hi hagi qui se'n vulgui apropiar i lliar al mercat paper d'aquesta des valor, per la qual cosa avui han anat algun descens.

Per la resta del mercat, la forma continua dominant en tots els sectors i amb més intensitat que cap altre en el Banc, el Canal, el qual, però, repunta més després, tota a pujar avui cinc cèntims.

Valors públics, Dents Ferroviàries i Obres Hidroelèctriques es mantenen estables.

Per bé que ocasionalment no en fa gran mena, encara, totes les accions continuen amb la forma

Comentaris de la premsa madrilenya

Madrid, 4. — "A B.C.", parlant de la supressió de la censura, diu: "La ponència ministerial que estudia la supressió de la censura no va a proposar una nova, ni al actual Gabinet li permete una significació i els compromisos inventar, derogar ni modificar l'leya. Ha venido precisament a restablecerla, y el Parlamento serà el que se encariga de legislar; pero la ponencia y su labor están justificadas."

El deseno de las leyes que han de regir a la Prensa libre es muy anterior a los seis años dictatoriales. Después de tantos años en desuso de aquellas leyes hay que enterarse de lo que son para hacerlas cumplir.

Probablemente el Gobierno mismo no conoce ahora con exactitud la legalidad que quiere restablecer.

La ponencia de ministros no proponerá nada más que las circulares, instrucciones y recordatorios correspondientes a los funcionarios civiles y militares, judiciales y gubernativos. Creemos que no se refiere a otra cosa el sustituto de que se habla.

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

La ponencia la aceptamos desde ahora en la forma más dura. Lo que no haremos ni ahora ni nunca es renunciar al derecho que tenemos de discutir la improcedencia de sanciones desmoronistas de fundamento y encaminadas a necar la misma libertad que se concede."

El sustituto vendrá después. "El Liberal" también s'ocupa de l'extinció de la censura, i escriu: "Entre la impunidad de la censura y la máxima responsabilidad de la libertad, nosotros optamos siempre por ésta."

Manca un milló

Granada, 4. — El Juge que entén en el sumari per desfalca a la Diputació provincial ha pres declaració als oficials de la Diputació, els quals sembla que no tenen cap responsabilitat.

El disposari segons a la presó, força abatut.

Ha estat realitzat un arqueig, del qual resulta que la quantitat desfalcada és d'un milló de pessetes.

L'expedient incoat ha estat tramès al ministre de Gràcia i Justícia.

Segons sembla, hi ha algun altre funcionari complicat en el desfalca.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 4. — La "Gaceta" d'avui publica el nomenament de vocal conseller en el Consell Superior de Ferrocarrils a favor del senyor Flores de Lemus.

S'autoritza la Comissió de tramesa d'aigües de Calella per a extreure 6 litres per esgon del Torrent de Comes, per tal d'ampliar el cabal d'aprofitament de les aigües per a aquella municipalitat.

El temps

Madrid, 4. — Al Continent americà es troben dos grans antíclons: un que s'estén des d'Alaska i els Estats costers al Nord de Califòrnia fins a unir-se amb el del Pacífic, i un altre que cobreix tot el centre i part oriental dels Estats Units, des dels Grans Llacs fins a Mèxic.

Al Sud de les Antilles persisteix l'àrea de pressions febles.

La depressió del Canadà ocupa avui una gran extensió i pel Sud-oest es relaciona amb la borrasca situada a l'occident d'Europa.

L'anti-cicló tropical de l'Atlàntic, notablement enrobustit, s'estableix al Sud de les Açores i l'europeu presenta avui dos nuclis, un damunt Escandinàvia i Holanda, i un altre a Dinamarca i a Alemanya.

També sobre Espanya hi ha un nucli anticiclònic, si bé menys important.

La depressió del Nord d'Àfrica s'allunya del Marroc i el seu nucli principal cobreix avui el curs mitjà del Nil i es perllonga per la Mar Roja fins a l'Àràbia.

A Rússia i a Sibèria continuen regnant, segons sembla, pressions febles. Manquen forces dades d'aquestes regions i també de l'Índia i de la Xina oriental.

A Espanya regnen calmes o vents molt fluixos i el cel està gairebé aclarit. Només a les Costes del Nord continuen les boires. Continua la calor.

La temperatura màxima ha estat de 40 graus a Sevilla i la mínima 13 a Terol.

A Madrid la màxima ha estat 33 graus i la mínima 19.

Temperatura de l'aire circulant: la màxima, al sol, ha estat, a Madrid, de 42.

Agricultors: En general, cel amb poca núvol.

Navegació marítima: Tranquil·litat per tot el litoral. Continuen les boires a Galícia i a Astúries.

Temps probable fins al dia 5 a les set del matí: Cantàbria i Galícia, vents fluixos. Boires i algunes pluges. Resta d'Espanya: Persisteix el règim de calmes i vent fluixos. Cel amb poca núvol i calor.

La temperatura màxima ha estat de 40 graus a Sevilla i la mínima 13 a Terol.

A Madrid la màxima ha estat 33 graus i la mínima 19.

Temperatura de l'aire circulant: la màxima, al sol, ha estat, a Madrid, de 42.

Agricultors: En general, cel amb poca núvol.

Navegació marítima: Tranquil·litat per tot el litoral. Continuen les boires a Galícia i a Astúries.

Temps probable fins al dia 5 a les set del matí: Cantàbria i Galícia, vents fluixos. Boires i algunes pluges. Resta d'Espanya: Persisteix el règim de calmes i vent fluixos. Cel amb poca núvol i calor.

La temperatura màxima ha estat de 40 graus a Sevilla i la mínima 13 a Terol.

A Madrid la màxima ha estat 33 graus i la mínima 19.

Temperatura de l'aire circulant: la màxima, al sol, ha estat, a Madrid, de 42.

Agricultors: En general, cel amb poca núvol.

Navegació marítima: Tranquil·litat per tot el litoral. Continuen les boires a Galícia i a Astúries.

Temps probable fins al dia 5 a les set del matí: Cantàbria i Galícia, vents fluixos. Boires i algunes pluges. Resta d'Espanya: Persisteix el règim de calmes i vent fluixos. Cel amb poca núvol i calor.

La temperatura màxima ha estat de 40 graus a Sevilla i la mínima 13 a Terol.

A Madrid la màxima ha estat 33 graus i la mínima 19.

Temperatura de l'aire circulant: la màxima, al sol, ha estat, a Madrid, de 42.

Agricultors: En general, cel amb poca núvol.

Navegació marítima: Tranquil·litat per tot el litoral. Continuen les boires a Galícia i a Astúries.

Temps probable fins al dia 5 a les set del matí: Cantàbria i Galícia, vents fluixos. Boires i algunes pluges. Resta d'Espanya: Persisteix el règim de calmes i vent fluixos. Cel amb poca núvol i calor.

La temperatura màxima ha estat de 40 graus a Sevilla i la mínima 13 a Terol.

A Madrid la màxima ha estat 33 graus i la mínima 19.

Temperatura de l'aire circulant: la màxima, al sol, ha estat, a Madrid, de 42.

Les vagues de Sevilla. Els pupins a Galícia

Madrid, 4. — El ministre de la Governació, després de presidir la Junta del Patronat de Las Hueras, ha rebut una comissió de Valdepeñas i l'ex-diputat senyor Martín Velaz.

Després ha rebut els periodistes, als quals ha dit que a Sevilla havia estat iniciada la vaga de caràcter econòmic de la casa Cros, la qual vaga afecta uns tres-cents obrers que demanen augment de salari.

El governador civil, ha afeït el ministre, ha cridat per a aquesta tarda el patró i els obrers, per tal de cercar una solució.

Un periodista ha preguntat al general Marzo si es tenien notícies dels propagandistes de la Unió Monàrquica Nacional, els quals es troben a Galícia.

El ministre ha contestat negativament, puix els governadors no li havien dit res, i ha afeït que suposa que el comte de Guadalquivir i els seus companys hauran abandonat ja Galícia.

La censura - El Jurat Les eleccions

Madrid, 4. — El cap del Govern ha rebut aquesta nit la visita del ministre de Gràcia i Justícia.

Abans d'entrar al despatx presidencial, el senyor Estrada conversà amb els periodistes, als quals manifestà que la ponència encarregada d'estudiar la supressió de la censura es reunirà dimarts vinent.

Insí que no es tractava de cercar cap substitut a la censura actual.

—Es tracta, únicament, i exclusivament, de la seva supressió i de l'aplicació de les lleis existents referents a la premsa. Nosaltres no hem de fer cap llei per a això.

Derivant després la conversa cap als desigs del Govern en co referent al restabliment de la normalitat, digué el senyor Estrada:

—Jo, personalment, sóc partidari del Jurat. Si no he reanunciat el funcionament d'aquest tribunal popular és perquè crec que això correspon a les Corts.

—I de les eleccions, què? — li ha preguntat un periodista.

—El desig del Govern és ben palès. El que pot parlar ho fa tota c's dies. Si s'han retardat les eleccions, ha estat, vostès ho saben bé, perquè tot hom cregué necessari la formació d'un nou cens, ja que el fet per la dictadura no oferia garanties. Això ha fet retardar les eleccions durant alguns mesos, és cert; però no és menys cert que el Govern desitja fer-les. No obstant ara resulta que els que més interessats semblaven estar que s'obrissin les Corts, són precisament els que ara demanen que se celebrin primerament les eleccions provincials i municipals. En fi, allà va arribant pels seus passos cap a l'en el seu dia es procedirà a la convocatori i reunió de les Corts.

Un periodista li preguntà si havia parlat amb el senyor Ventosa. El ministre digué:

—En efecte, hem parlat, però ha estat un breu canvi d'impressions a l'hall del Palau, on hem coincidit. Per cert que m'ha donat molt bones notícies de la salut del senyor Cambó.

Notícies sense fonament La visita del Sr. Ventosa

També el general Berenguer fou abordat pels periodistes, però es limità a dir que no tenia cap notícia per a comunicar-los.

—No passa res — ha dit el president —, si s'espera és cert el relat a aquestes preteses detencions de Marccó Domingo i Azafra, que no sé qui les ha fet circular.

Un periodista preguntà al comte de Xauen:

—Us ha visitat el senyor Ventosa?

—Sí — digué el cap del Govern —; es trobava a Madrid i ha tingut l'atenció de venir a veure'm. Com és natural, hem parlat de coses de Catalunya, però la nostra conversa no ha tingut cap transcendència.

—El senyor Cambó — digué un periodista — sembla que ja està bé, eh?

—Sí — respongué el president —. Està ja bé i ara anirà a Londres a veure un metge perquè aquest el reconegui i el doni d'alta.

La mancomunitat futbolística centro-aragonesa

Madrid, 4. — Un d'aquests dies quedará signat el document pel qual s'estableix la mancomunitat futbolística centro-aragonesa.

El signaran el "maño" Munilla i els madrilenys Palacios i Alvarez. Només s'espera l'arribada del poder a Munilla.

El principal extrem de "intencional i transcendental document són els següents:

Ambdues Federacions jugaran mancomunadament els campionats regionals de la temporada 1931-32, al bé es reserven el dret de rescindir aquest compromís en cas que els organismes superiors, Federació o Assemblies Nacional, no concedeixin a la mancomunitat el dret que s'estigui representada per quatre clubs en el campionat d'Espanya.

Prendran part en aquest torneig mancomunat cinc clubs: els tres que es classifiquen en primer lloc en el campionat central de 1930-31 i els dos que obtinguin els dos primers llocs en la classificació del campionat aragonès.

Podran ésser substituïts amb un

CATALUNYA

TIANA Colònia Infantil

de l'Angel de la Guarda A la Llar Social de Salut Edith Llauredor de Ferrer-Vidal, organitzada de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvis, enclavat a Tiana, on és instal·lada la Colònia Infantil de l'Angel de la Guarda, organitzada també per la mateixa Caixa, se celebra diumenge passat, a la tarda, una simpàtica i agradable festa íntima.

S'incia la festa amb una funció religiosa, que tingué lloc a la capella. El reverend doctor Eduard Roman, consiliari de la Colònia, pronuncià una sentida plática.

amb motiu de la Festa Major de l'esmentada localitat.

BIBAL DEL PENEDÉS

Noves diverses

Amb gran animació han transcorregut els dies de la Festa Major, havent-se vist extraordinàriament concorreguts tots els espectacles, i molt especialment els balls de totes dues societats, però el que ha portat més gran nombre de focs castellers han estat els Xiquets de Valls. Els Castells i Nens de Vendrell, els quals, i molt especialment al matí del primer dia, amb els seus alreïvis castells, torres i pilars, van atraure tota l'afició comarcal, de manera extraordinària; els partits de futbol i sessions cinematogràfiques també es veieren força concorreguts.

En resum, pot dir-se que ha estat un dels anys de més animació.

El mercat de vi sembla que estigui bastant encalimat, encara que els preparatius per a la recollida de la collita d'angurany se n'emportin ja tota l'atenció del pagesos. Aquestes, segons fa preveure, es presenta, en general, bastant bona, tant en qualitat com en quantitat.

En vista de les noves disposicions governatives referent a l'atorgament de permisos per a celebrar actes públics de caràcter polític, el Comitè Representatiu local torna a donar fe de vida, car té anunciada per a demà, dissabte, dia 6, una conferència a càrrec del jove advocat de Barcelona En Joan L. Puig i Font, el qual es proposa desbarbatar el tema: "Causas del mal estat econòmic".

També té anunciada, el dit Comitè, importants actes.

the crak's iazz

Orquestra de primer ordre
Lliure proximes festes
B. Colls: Arbau, 29, 1er.

SANT POL DE MAR

"Palestra" a Sant Pol de Mar

Futbol i altres noves

La primera Junta de la Delegació de "Palestra", a Sant Pol, ha quedat formada així: President, Sebastià Fiquel; Secretari, Francesc Turriades; Tresorer, Joaquim Pou.

Vocals: Alex Nualart, Josep Antonijuan, Josep Saulea i Alex Claramunt.

Amb motiu del 10è aniversari de la caiguda de la República, el dia 10 d'agost, és molt probable que l'entitat La Sardana no pugui celebrar cap audició durant el mes de setembre.

No obstant, potser a darrera de mes o a primera de l'altre, podrà celebrar-ne.

Es prepara un cicle de conferències per la tardor. Diversos oradors de merescuda fama vindran a parlar-nos dintre de poc temps. No podem avançar quins seran. Ja informarem més endavant.

Sembla que hi ha mal temps al C. E. Santpolenc. Diumenge passat, dia 24, hi hagueren uns incidents sense importància, que prengueren proporcions alarmants, degut al fanatisme poca-solta d'alguns.

De resultes del cas de diumenge es diu que ha quedat dissolta la secció de basket-ball, i s'ha registrat un nombre considerable de baixes. Ja hi tornem a ésser. Cal assenyalar amb el dit els culpables dels desordres.

Recomanem a tots els senyors poca-soltes, que van únicament al camp a veure com juga el Sant Pol, i que no tenen altra cosa que ésser partidaris amb excés dels de casa, a tots, doncs, els demanem que vagin al camp a veure futbol, que facin justícia aplaudint les jugades de mèrit de tots dos bàndols. Cal que s'abstinguin de certes manifestacions.

El resultat de la seva condició apassionada és, n'estim segurs, el factor principal de les discussions i discòrdies dintre i fora del Club, i que tard o d'hora motivaran la seva caiguda.

Per nom de Sant Pol i pel bé de l'esport, ja decidim, recomanem serenitat i seny al camp i fora del camp.

SANT CUGAT DEL VALLES

Literatura local i Conferència

Podem assegurar, puix que ho sabem de font autoritzada, que el període local "Sembrador" no esirà diumenge, com a protesta envers l'Ajuntament, per haver-li censurat una article completament inofensiu, referent a la retolació de carrers.

Es lamentable que només puguin sortir els articles que favoreixen l'Ajuntament, i que quan es tracta d'alguna qüestió d'interès vital pel poble, siguin censurats.

Divendres passat donà una conferència sobre el tema "Espanya i el futur", a l'establiment social del Sant Cugat Sport, En Josep Sanyol.

El conferenciant fou molt aplaudit.

ESTRANGER

L'AGITACIO ARGENTINA

La campanya contra Irigoyen

Buenos Aires, 4. — La situació del país segueix desordenant. Per bé que aparentment la calma és completa, tot hom parla de propers esdeveniments polítics i circulen els rumors més descabellats i absurds.

Ultimament s'ha dit que el president Irigoyen, malalt de grip, cosa que sembla certa, ha estat traslladat lluny de la seva residència oficial, on es considerava insegura la seva seguretat personal.

El president Irigoyen continua essent objecte de grans atacs i una part de la premsa i de l'opinió reclamen la seva dimissió.

La impressió general és que l'edat avançada del president i les vacil·lacions de què dona mostres el Govern no són en aquests moments crítics suficients per a salvar la situació.

La policia segueix practicant escorcolls, especialment a la Universitat Popular, que se suposa és un dels focs sediciosos. Hi ha molts delinqüents.

La policia vigila especialment els immigrants estrangers i els centres reputats com a anarquistes. — Fabra.

Tot va molt bé...

Buenos Aires, 4. — Un membre del Govern ha rebut un periodista de l'Agència Havas al qual ha declarat que l'ordre a la capital i a la resta del país és perfecte i que no existeix cap probabilitat que ocorregui una rebel·lió militar.

Per tal d'evitar suspicaces, el successor del ministre de la Guerra, que dimittí, serà un cap allò al servei.

Creu que la situació política argentina és perfectament estable ja que el senyor Irigoyen és un president popular i eficientment constitucional, que no admet comparacions en la seva actuació amb els presidents del Perú i de Bolívia, que han estat treits.

Ningú no pensa a l'Argentina en un moviment armat, i tant és així que el president Irigoyen signa ahir la convocatòria per a les sessions ordinàries del Congrés i la supressió de la vigilància excessiva que exercien les tropes i la policia.

Acabà dient el membre del Govern que els rumors de la dimissió d'Irigoyen no tenen cap fonament. — Fabra.

...Però segueixen les topades

Buenos Aires, 4. — S'han repetit els desordres a diversos llocs de la capital entre partidaris d'Irigoyen i els seus contraris. La topada més forta esdevingué davant la Facultat de Medicina, fogar dels anti-irigoyenistes. Es presentà una gran caravana d'automòbils i en arribar davant la Facultat i en mig d'un gran escàndol de botzines començaren a cridar visca Irigoyen i mcrin els seus contraris. Els estudiants sortiren de l'edifici i s'entaulà una batutta, que pogué evitar l'oportuna intervenció de la policia.

També als centres obrers es nota un gran malestar, sobretot en els dels serveis públics. Les empreses de la llum, aigües i tramvies estan forment vigilades en previsió d'actes de sabotatge o d'un moviment sediciós. — Fabra.

Irigoyen no dimitirà

Nova York, 4. — A l'Associated Press li diuen de Buenos Aires que el diari "Crítica" publica la versió que els principals caps del partit irigoyenista es reuniren i acordaren recomanar al mateix del president que li aconsellés de dimitir la magistratura.

El meigs d'Irigoyen es nega en absolut a accedir a aquesta pretensió. — Fabra.

EL NACIONALISME A EGIPT

Un príncep se suma al moviment

Londres, 4. — Comunicuen d'Alexandria al "Morning Post" que el príncep Omar Tussun, nebot del rei Fuad, s'ha adherit al partit nacionalista. Omar Tussun és conegut per la seva anglofília i no pertany a la línia hereditària. — Fabra.

LA PUBLICITAT

edn els següents:

REDACCIO I ADMINISTRACIO

14014

TALLERS D'IMPRESSA

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

19603

S'han produït més topades entre partidaris i adversaris d'Irigoyen a l'Argentina

Costes i Bellonte han arribat a Dallas (Texas)

Un cicló ha devastat la illa de Santo Domingo. Gairebé tots els edificis han quedat destruïts. Hi ha prop d'un miler de víctimes

Les negociacions per acabar la campanya de desobediència civil a l'Índia han fracassat. Ha estat atacat un altre lloc de policia

Ha estat volat un pont en construcció a Red River (Garland, EE. UU.) Es tracta d'un acte de sabotatge

UN CICLO A SANTO DOMINGO

El vent corria a 256 km. per hora

L'Havana, 4. — Segons el diari "El País", un cicló ha devastat part de la República de Santo Domingo. L'huracà anava a una velocitat de 256 km. per hora. — Fabra.

Nota de l'Observatori de l'Havana

Nova York, 4. — L'observatori nacional de l'Havana diu que prop de les aigües de Cuba s'està desenvolupant un furios huracà que ha causat segurament danys d'importància, si bé no es tenen notícies de pèrdues de vides. — Fabra.

Les comunicacions interrompudes

Nova York, 4. — La Companyia nord-americana del Cable diu que el servei amb Santo Domingo ha quedat interromput a conseqüència d'un cicló que ha devastat part de la República de Santo Domingo i de la República de Haití. — Fabra.

El curs del cicló

Nova York, 4. — Comunicuen de l'Havana a l'Associated Press que el cicló ha passat per Haití després d'haver devastat part de la República de Santo Domingo. Sembla que s'allunya de la mar Caribe i, per consegüent, que no amenaça la costa cubana.

L'Oficina Meteorològica de Washington diu que el cicló segueix en direcció al Nord de Santo Domingo i que aquest matí passarà per damunt la illa del Turc, des d'on seguirà cap a les Bahames. — Fabra.

A les Bahames

L'Havana, 4. — El cicló ha entrat a la regió de les illes Bahames. — Fabra.

Fugint de la catàstrofe

Nova York, 4. — El vapor "Camacho", que anava a Santo Domingo, s'ha vist obligat a tornar a San Juan de Puerto Rico sense desembarcar el passatge, per tal d'alliberar-se dels efectes del cicló. — Fabra.

Nou-centes víctimes

Nova York, 4. — Telegrafien de l'Havana que, segons les notícies recollides, hi ha la creença que pugen a més de nou-centes les persones que han mort o han resultat ferides a causa de l'huracà que ha devastat la illa de Santo Domingo.

L'estació de T. S. F., així com la major part dels edificis de la població, han quedat completament destruïts. — Fabra.

La capital dominicana devastada

Nova York, 4. — Diuen de l'Havana a l'Associated Press que el vaixell "Lady Hawkins" ha fet saber per radiograma que un huracà d'extraordinària violència ha devastat la meitat de la ciutat de Santo Domingo, on hi ha hagut vint morts.

Ha estat ordenada la tramesa urgent de metges, personal auxiliar i material sanitari. — Fabra.

Ferits a bord

San Juan de Puerto Rico, 4. — El comandant del vaixell "Camacho", arribat aquest matí, anuncia que, a la tarda, el vaixell sofí els efectes d'un fort cicló, del qual resultaren amb ferides diversos passatgers. — Fabra.

Tres-centes víctimes a Santo Domingo

Nova York, 4. — Diuen de l'Havana a l'Associated Press que el president assyor Trujillo s'ocupa personalment d'adoptar les mesures necessàries per tal de socórrer les víctimes de l'huracà.

Tot l'exèrcit de Santo Domingo ha estat cridat per tal de prestar ajut.

L'huracà es desencadenà ahir a les set hores i els seus efectes es duraren quatre.

ELS INCIDENTS FRONTERERS

El suposat atac a un fort paraguaienc

París, 4. — La Legació de Bolívia ha comunicat el següent cablegrama, que ha rebut del seu Govern:

"La Paz: L'Estat Major general ha rebut un report del comandant del Fort Arco, en el qual es diu que els indis Chulupis havien atacat el fort paraguaienc de Bojo Riva, en repressàlia de la mort d'un d'ells pels paraguaiencs.

Aquest fet es produí fora de la nostra jurisdicció, i ara es tracta de presentar-lo com un atac contra el fort paraguaienc Falcon, per les forces bolivianes.

L'alt comandament militar de Bolívia no ha ordenat ni autoritzat mai moviments d'avantguarda a les nostres tropes, i en el cas que es produís les més petites topades entre les guarnicions de "El Chaco", el Govern bolivianès s'esforçaria a aclarir el fet, per tal de salvaguardar l'honor i les respectives posicions d'ambdós països. — Fabra.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Un intent d'atemptat

Adelaide (Australià), 4. — El primer ministre ha presentat a l'Asemblea un projecte de llei per a la repressió de les vagues.

La policia ha desbarat que els cables de les línies elèctriques d'alta tensió havien estat posats en contacte amb una estacada amb la intenció de provocar la mort de diverses persones. La policia creu que els comunistes han tingut intervenció. — Fabra.

Acte de sabotatge

Nova York, 4. — Un dels arcs principals d'un pont que s'està construint sobre Red River (Garland) ha estat completament destruït per una explosió.

Hom creu que es tracta d'una venjança, perquè l'empresa constructora del pont ve tenint, des de fa algun temps, repetits incidents amb la municipalitat de Garland. — Fabra.

Gran part dels immobles del "arri aristocràtic sofrien greus danys i moltes de les cases del barri obrer han estat arrasades pel vent.

Les regions de Duarte i Sant Carles han quedat completament devastades.

El balanç conegut fins ara de les víctimes ocasionades per la catàstrofe és d'un tres-centes entre morts i ferits. — Fabra.

Vint morts a Jamaica

Nova York, 4. — Segons informacions rebudes de Kingston (Jamaica) han resultat mortes vint persones a conseqüència de l'huracà que ha travessat aquella regió. També han estat molt greus els danys materials ocasionats a la illa Dominica. — Fabra.

Haití no ha sofert

Nova York, 4. — Les notícies que es reben del terrible huracà que ha devastat la ciutat de Santo Domingo asseguren que, contra el que hom temia, Haití no ha sofert els efectes de l'huracà, per estar resguardada la illa per les muntanyes. — Fabra.

Auxilis nord-americans

Washington, 4. — El president de Santo Domingo s'ha adreçat a la Creu Roja de Nord-Amèrica i li ha demanat socorsos per als damnificats per l'huracà.

En informacions rebudes pel Departament d'Estat, es diu que les pèrdues materials ascendeixen a Santo Domingo i els seus voltants, a alguns milions de dòlars.

Sortosament, el nombre de víctimes no és tan important com es deia als primers moments.

La Creu Roja dels Estats Units ha fet ja una primera tramesa de 372.000 francs. — Fabra.

Gairebé tots els edificis de Santo Domingo han quedat destruïts

La Havana, 4. — Els dades informen que s'han rebut sobre la catàstrofe de Santo Domingo diuen que quasi tots els edificis d'aquella ciutat han quedat destruïts, arribant-hi l'huracà com al fosc de paper.

Els danys materials es calcula que pugen a molts milions de lliures.

Entre els edificis destruïts figuren pertanyents a l'Administració.

S'ha construït una estació provisional de ràdio, des d'on es dirigeixen les crides urgents de socors, demanant l'envio d'aliments i medicines per a socórrer els damnificats. — Fabra.

L'ALÇAMENT DE L'INDIA

Atac a un lloc de policia

Khusha (Índia), 4. — Un grup de policies del lloc de Danahat van ésser atacats per la multitud. Diversos policies resultaren ferits i s'hagueren de defensar disparant llurs armes. S'ignora si han fet víctimes. — Fabra.

Les negociacions han fracassat

Bombai, 4. — S'anuncia que les converses que venien celebrant-se amb Gandhi per a restablir la pau i la tranquil·litat a l'Índia han quedat trencades per complet.

Aquesta notícia ha causat a tot arreu penosa impressió, car hom tem que es repetixin els disturbis, potser amb més violència que abans. — Fabra.

Poona, 4. — Les discussions relatives al restabliment de la pau han estat donades avui per finaldes, entre Tej Sapru i Jayakar i els elements directius del Congrés pan-índi que es troben detinguts a la presó.

La resposta final de Gandhi, la qual té un caràcter negatiu, s'està redactant actualment, d'acord amb altres personalitats dirigents del nacionalisme, i serà lliurada demà a Sapru i Jayakar. — Fabra.

Les tribus rebels

Simla, 4. — Informacions arribades de Kurram diuen que els rebels han reforçat llurs posicions a ambdues vores del riu que travessa la regió de Kharisak i han tretat diversos combois d'automòbils i els llocs militars propers. — Fabra.

La rebel·lió a Islampur

Poona, 4. — Els agricultors de Islampur, districtes de Satara, han manifestat durant aquests darrers temps el seu despreu al Govern i a totes les persones que intervenen en l'administració, especialment si són anglesos.

Les autoritats, creient que els habitants de la regió tracten d'establir un govern propi, han decidit prendre importants mesures per tal d'assegurar l'ordre. Hi ha complicades en el moviment tres o quatre mil persones.

Han estat tramesos a Islampur reforços militars que començaran les operacions demà.

Islampur està situat a la frontera occidental, a l'Estat de Kholapur. Els habitants de Kholapur s'han refugiat a les serrallades i s'han reunit amb els veïns de Islampur. — Fabra.

Escorcolls

Calcuta, 4. — La policia ha practicat diversos escorcolls a alguns edificis propers a la Universitat, on tenen llur domicili diverses persones sospitoses d'haver participat en els atemptats comesos recentment en aquesta ciutat contra agents de policia. — Fabra.

EL PROCES DE TRIESTE

L'interrogatori dels processats

Trieste, 4. — El tribunal especial que intervé en el procés contra els acusats d'haver col·locat una bomba a les oficines del "Popolo di Trieste", destinà el dia d'ahir a l'interrogatori dels acusats. — Fabra.

Els accidents del treball

Bucarest, 4. — En un pou de petroli situat prop de Moreni, s'ha produït una forta explosió, de resultes d'ella qual han mort i afecte tres obrers.

Ultra aquests, hi ha quatre ferits greus, un dels quals ha mort en entrar a l'hospital.

Hom creu que l'explosió ha estat produïda per una imprudència d'un dels obrers, el qual va encendre un cigar, sense prendre les mesures necessàries. — Fabra.

El Bramaputra s'ha desbordat

Suillong (Índia britànica), 4. — El riu Bramaputra s'ha desbordat a la regió de Nowong.

La inundació ha causat ja danys importants, i es calcula que els efectes afecten més de cent mil persones.

A certa indre les cases han quedat completament negades i diversos dipòsits de cereals, així com gran nombre de caps de bestiar, han estat arrasats per la violència de les aigües.

Les línies ferroviàries i les carreteres que travessen la regió sagada, han quedat tallades. — Fabra.

LA TURQUIA KEMALISTA

Canvis ministerials

Estambul, 4. — Hom assegura als cercles polítics que es prevenen canvis al ministeri d'Hisenda però no menat director del futur Banc de l'Estat i que el de Justícia serà nomenat ambaixador. — Fabra.

L'AERONAUTICA

Costes i Bellonte cap a Dallas

Nova York, 4. — Els aviadors Costes i Bellonte sortiran avui, a les set del matí, hora americana, de l'aeròdrom de Curtissfield, en direcció cap a Dallas, Texas.

Després d'una sumptuosa recepció a l'Ajuntament, els aviadors francesos, personalitats, assistiren a un banquet ofert pels advocats nord-americans, en el qual l'alcalde de Nova York pronuncià un calorós discurs.

Costes i Bellonte assistiren després a una recepció organitzada pels seus companys d'aviació, i arreu foren rebuts amb caloroses ovacions. — Fabra.

Nova York, 4. — Costes i Bellonte han sortit a bord de l'"Interrogant" cap a Dallas, a les 6:15 del matí, hora local.

Se'ls ha tributat un acomiadament entusiasta. — Fabra.

Curtissfield, 4. — Els aviadors francesos Costes i Bellonte intencien llur vol cap a Dallas amb

que cal prendre per anar al campament, que, com ja s'ha indicat, és a dos minuts de l'estació.

L'entrada serà reservada exclusivament als socis i familiars de les entitats excursionistes.

EL PRIMER CONCURS FOTOGRÀFIC D'ARXIU

Es fa avinent a totes aquelles persones interessades que ha quedat oberta l'admissió de col·leccionistes amb destinació al Primer Concurs de Fotografia Estereoscòpica, que organitza la secció d'Arxius del C. E.

Les seves bases, que assenyalen
un nou camí a profit de l'excursionis-
me dintre els concursos fotogrà-
fics, han estat molt ben rebudes pel
aficionista a la fotografia documental
tal estereoscòpica.

D'ací a pocs dies es donarà compte
de nombre de premis rebuts.

PROGRAMA DE SORTIDES

El G. E. Icardi té organitzades
per als dies 6, 7 i 8, les següents
excursions:

Dies 6, 7 i 8: a la Mare de Déu
del Mont i Bassagoda. Sortida,
els 515 (tarda) del dia 6, per l'es-
tació de M. S. A.

Dies 7 i 8: al Montseny, com
següent itinerari: Balenyà, El Brull

— L'Aggrupació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Abat Oliba efectuarà els vintins dies 7 i 8 d'...

— **L'Agrupació Excursionista**

Dia 6: Assistència al IV Campament de Catalunya, que tindrà lloc els dies esmentats a Bella-Terrera. Sortida, dia 6, a les 4'15, amb el F. C. de Catalunya.

Dia 6, 7 i 8: Excursió a les Grottes, sota el següent itinerari: Manlleu, Roda, Sant Romà de Tavertet, Rupit, El Far i Amer. Sortida, dia 6, a les 4'15 de la tarda per l'estació del Nord.

Dia 7: Sortida de platja a Morro

Lloc de reunió, carrer del Comerç
davant l'estació de França.

CICLISM

**La XII Volta Ciclista
a Catalunya
VI GRAN PREMI CITROËL**

UNA PRIMA DE MIL PESSETES

negut en el món automobil·lista, e-
abans ho fou entre l'element cicli-
sta per haver estat durant més de
anys un dels millors corredors de
ta de la Península, ha tramès als
ganitzadors de la XII Volta cicle-
a Catalunya un bitllet de mil pessetes
perquè sigui concedit al primer cor-
dor peninsular que es classifiqui al
nal de la gran prova. Inscrit amb
cicleta de mares nacional.

Segurament que un silvicultor
que a més ha estat augmentant amb

disposicions d'organització, escurar i
table sensació entre els corredors
nacionals incertis i que sens dubte
tribuirà a augmentar considerablement
d'ésser el primer nacional final de
carrera, ja que la majoria dels nacionals
corredors muntan tots bicicletes
marca nacional.

**UN COTXE DE PROVEÏMENT
AMBULANT**

El paper de fumar Bambà vol
bé sumar-se a l'èxit de la carrera

en anys anteriors, amb un començament prou proveïtament ambulant, en el qual d'una rà beure i menjar a tots els corrents que ho desitgi, l'especialment a les categories inferiors.

L'ENTUSIASME PER LA VOI

Dimarts passat sortí com de costum, la camioneta Citroën encarrerada de marcar el circuit de la Volta i tene notícies molt falagueres de l'entusiasme indescriptible que per arreu troba i dels desigs que tenen les poblacions del recorregut.

veure el pas de la caravana, cosa
molt interessant.

**EL COMIAT ALS CORREDORS
QUE PARTICIPEN A LA VOLTANT**

Senor, V. Cebrian, Nicolau i
Garcia en la disputa del Premi
Borràs

Serà magnífic el festival que tindrà
a la mit tindrà lloc al Velòdrom

Tallers Matas

REPARACIONS D'AUTOMOBILS

**Maquinària i utillatge
ultramodern**

València, 149 - Tel. 70692

BARCELONA

ESTADI DIUMENGE, dia 7 de setembre de 1930 DIRT-TRACK

Emocionant programa deportiu
Concurs de corredors
ANGLESOS - MADRILENYS - CATALANS
PREUS POPULARS
Serveis d'autos des de la Plaça de Catalunya

Sans per a acomiadar els esforços
corredors que van a disputar la
XII volta a Catalunya.

Senon, Vicenç Cebrian, Nicolau i
Telm Garcia s'arreglaran a la lluita
pel Premi Otili Borrás. La forma ac-
tual d'aquests quatre stayers fa inútils
tots els elogis que voldríem dedica-
re-los. Llurs darreres exhibicions són vi-
ves encara en la memòria de tots els
aficionats.

El desafiament entre Senon i Vi-
cent Cebrian i la pugna entre
aquests dos stayers és sobrerament
coneguda perquè no dubtem que ens
oferiran una lluita terrible que haurà
de complaure plenament els aficionats
per la seva virtuositat i emoció. Però
no per haver-los esmentat han de depar-
ar-nos una exhibició inferior. Telm
Garcia i el mallorquí Nicolau.

Recent és la brillant victòria de Ni-
colau a Reus, perquè sigui l'únic en
bon compte per les seves possibilitats
a la victòria, encara que en lluita amb
homes de classe i experiència recone-
guda com Senon i V. Cebrian. I el
mateix diem del madrileny Telm Gar-
cia, que demà voldrà rehabilitar-se de
passades desafortunades actuacions.

Completant el programa, evis-
centament encertadíssim, de la reunió, figu-
ra la final del Torneig Interclubs, Pre-
mi Rustines.

CINEMA

NÚTOS OFICIOSOS

**JOE WAGSTAFF, PROTAGO-
NISTA DE "LA RAPSDIA
DEL RECORD"**

Fa cinc anys, Joe Wagstaff era
un estudiant a l'escola de Detroit,
i fora d'aquell reduït circlo, comple-
tament desconegut. Ara és un dels
més famosos actors del teatre ame-
ricà i promet ésser-ho igualment de
la pantalla sonora.

Wagstaff estava representant el
rol principal de "Billy", a Nova
York, quan signà el contracte amb
la Fox Movietone per a quan acabés
els seus compromisos a Broad-
way anar a Hollywood, on inter-
pretaria el paper principal en "La rap-
sòdia del record", pel·lícula Fox to-
talment parlada i cantada, una comè-
dia dramàtica de punt romàntic,
que aviat s'estrenarà en un dels mil-
lors cinemes de Barcelona.

Wagstaff està secundat en aque-
sta pel·lícula per la bella i intel·ligent
Lois Moran, tan admirada i volgu-
da pel públic cinematogràfic de tot
el món, i en papers molt destacats
apareixen també Dorothy Burgess,
Douglas Gilmore, Hedda Hopper,
Herman Bing i Edwards Davis.

Conrad Mitchell i Gortier escri-
viren el llibre i la música i la direcció
correspon a Lewis Seiler.

"PARIS"

Sota aquest suggestiu títol ha
filmat la First National una pel·lícula
en colors, parlada i cantada, en la
qual presenta, amb vius i alegres
tons, els encisos i irresistibles
de la gran ciutat i les seves múl-
tiples temptacions.

Irene Bordoni, gràcia i enjo-
gassada, té al seu càrrec la inter-
pretació del personatge central de
l'obra. La seva bellesa, el seu talent
i les seves esculturals formes tenen
un marc apropiat en les fastuoses
i espectaculars escenes de "Paris",
els episodis més interessants de la
qual es desenvolupen en un dels teatres
principals de la "Ville Lumière".

Un conjunt nombros d'encisado-
res "girls", decorats fantàstics, mú-
sica alegre i xiroia, i un argument

DEMA, DISSABTE
Inauguració del cinema
sonor al

CAPITOL

A LES DEU DE LA NIT

La sensacional producció
FOX, totalment parlada i
cantada en espanyol

**El precio
de un beso**

per

JOSE MOJICA

MONA MARIS

Antonio Moreno

Tom Patricola

OR DE LLEI

FOX

DE LA PANTALLA

L'A. C. Montfau i el C. C. Sant
Mari s'enfrontaran novament per al
problema de supremacia en el tornejó
que ha vingut mantenint latent la pug-
na entre els nostres clubs des de la
felicitat reobertura del Velòdrom.

Demà ha d'acabar finalment la ques-
tíó.

Acabada la reunió començaran les
operacions preliminars per a la sortida
a la Volta.

Serán presentats a la pista la tota-
lidad dels inscrits i seguidament es pro-
cedirà a les operacions preliminars per a
ésser donada la sortida.

EL CAMPIONAT DE SARRIA

Segurament causarà bona impressió
entre l'element ciclista l'anunci del
V Campionat de Sarrià, que amb
crescut èxit es porta a cap cada any.
La data destinada és la del 5 d'octu-
bre, amb motiu de portar-se a cap la
festa major de Sarrià.

Els valuosos elements que formen el
Sarríà Esportiu es proposen aquest
any portar a terme amb creixent èxit
la celebració de tan important car-
rera.

La carrera serà lliure de categories
i es disputarà sobre un recorregut de
130 quilòmetres.

Villon, el rei dels vagabunds, al cap
del qual està posat a prova. Mentre els
soldats envien a la guerra, Villon,
amb gràcia i tranquil·litat, s'acomoda
d'Huguette i part, sense de barriaca
el mite que s'ha creat. A les
preguntes que els soldats fan a la bella
contestà ella: —Aquí, no, al nou estab-
liment.

Acceptat pels seus perseguidors, Vil-
lon es refugia a la catedral de Nostra
Senyora. Allí, davant la visió
de l'àngelica bellesa de Caterina de
Vaucelles, la neboda del rei, que
prega al temple, el poeta s'obliga del
perill. A la boca del rei dels vagabunds
pugen frases d'amor que s'es-
vaeixen en una súbita. Però la in-
spiradora de tan sobtat amor, dispo-
sta en les mans del poeta, al qual
conten amb un capítol, una mo-
neda. I surt de la catedral.

Villon queda al temple recordant
la ideal figura, però aviat arriba a
les seves oïdes arribant a la dona.
Es la veu de Caterina de Vaucelles
que en ventura s'assembla en un
dels focs carterons, sembla au-
xili. Villon corre a prestar-li ho. Po-
sa en vergonyosa fuga als assa-
lants i ofereix a la dama acom-
panyar-la fins al seu establiment. Però
fixant-se més en l'aspecte miserable
del que acaba de salvar-la, que no
pas en el seu acte heroi, la neboda
de Lluís XI refusa. Alhora Villon
la segueix a respectuosa dis-
tància.

Un cop a les portes del palau, el
rei dels capítols s'atansa a Cateri-
na i li prega que li doni una pa-
rulla compassiva. Dominada per la
visió de Paris amagada i pròxim a
caure a mans dels borgonyons, la
neboda del rei sospira per un sol-
dat capaç de salvar la ciutat i la
Francia. I a la pregunta de Villon
que vol saber quins recompensa hi
ha reservada per al qui realitzi la
proeza, ella contesta que per al des-
sistat guerrer reserva el seu cor i
el seu amor.

Al Reial observatori instal·lat al
tallat de palau, el rei, Caterina i
l'astrolog parlen de la crítica situ-
ació en què col·loca Paris el setge
que li han posat els soldats del duc
de Borgonya. Fregint l'astrolog que
d'entre la plebs s'ha escollit un home
al qual donarà la ciutat la seva sal-
vació, i anuncia tot seguit a
Lluís XI que hi ha prop del tron un
traïdor del qual s'ha de guardar. El
rei mana cridar Thibault, el seu
gran mariscal.

En rebre l'ordre que l'ha de por-
tar a palau, Thibault es troba en
animada conversa amb els tres m-
rals de les urpes dels quals no hauria
pogut escapar el dia abans Ca-
terina, sense l'oportunitat i valenta in-
tervenció de François Villon. As-
sistent del cas, Thibault ha jurat
venjar-se del qui així hauria els seus
plans que no són, altres sinó treir
Lluís XI i fer l'home de Bor-
gonya, en qualitat de penyor, la
neboda del Rei. D'inconscient i sense
altra companyia que la de Tristan,
el seu fidel majordom, Lluís XI va
a la taverna dels capítols que re-
coneixen Villon per unic rei. Hi va
amb l'esperança de trobar l'home
que, segons la predicció de l'astro-
log, ha de salvar Paris. Villon par-
la amb el rei visitant al qual, sen-
se sospitar que és el rei de França,
diu amargues veritats. Enar-
deix tot seguit els espellicis par-
roquians de la taverna als quals in-
cita a prendre les armes per sal-
var Paris. Bojos d'entusiasme, el
poeta i els seus companys entonen
la cançó dels vagabunds. Thibault,
que entra a la taverna, entra amb
Villon un dol que acaba quan el
gran mariscal cau, segons sembla,
mortalment ferit.

Lluís XI, que ha assistit com mut
testimoni a aquests successos, es do-
na a conèixer i mana als seus guar-
des que portin presos Villon i tota
els que amb ell són a la taverna. La
creença que Villon pugui escapar, ho-
mo providencialment anuncia per l'as-
trolog, pren força en l'ànim del rei.
Seguint per Oliver i el seu barber,
el monarca fa que el poeta, al qual
li ha estat administrat un narcòtic,
es trobi al despertar en una cam-
bra del palau, voltat de patges i al-
tres personatges, que el saluden com
al gran mariscal de França.

Me ja com a Gran Mariscal de
França, així com a rei dels vagabunds,
Villon dona l'ordre d'atac contra els
ducs de Borgonya. De tots els rocos i car-
regats de Paris corren atropellats el
clamor dels vagabunds que volen a
combats al costat de Prínceps Villon
i que entonen a l'indignat dels
borgonyons. Capítol final per Villon, les
separacions homes es fan a la
lluita, de la qual tornen victoriosos i
amb ric botí. A la catedral de Nostra
Dona Catalina de Vaucelles, el rei i
la neboda imploren l'auxili div per a
les armes de França.

Més alarmat per la manifesta po-
pularitat de Villon, l'astut Lluís XI
li recorda el pacte. És el setè dia i
ha de lliurar el col·li a la corda del
buit. Es tomba Villon a la multitud,
a la qual declara que com a Gran
Mariscal de França sentència a Fran-
çois Villon, l'anomenat rei dels va-
gabunds, a morir a la forca. Tots
protesten enfurismats, però l'astut
amençador cesa quan Lluís XI els
manifesta que farà a Villon gràcia de
la vida, si hi ha entre els que de-
manen la seva salvació un sol que
estigui disposat a morir per ell a la
forca. En el profund i tènue re-
lenci que respon a aquesta declaració
són la veu de Lluís XI que crida:
"A la forca!"

Quan Villon està ja al peu del
patibul, Lluís XV s'adreça a la mul-
titud per a dir que perdona el
condemnat i si hi ha qui està dispo-
sat a morir en el seu lloc. En el
cobard silenci general, la tremula
veu de Caterina de Vaucelles anu-
ncia que ella, una dona, morirà de
gust per a salvar el que ama.

Mentre el poeta i Caterina can-
vien els darrers juraments d'amor,
Lluís XI veïlla. Salvar a Villon
equivaldria posar a perdre el tron;
mantenir l'ordre que s'ha donat per-
dur el duc del botí al final.

Ignorant que François Villon i
el gran mariscal de França són la
mateixa persona, Caterina de Vau-
celles intercedeix a favor del rei
dels vagabunds. Aquest concedeix la
gràcia que amb tanta insistència
se li demana i sense revelar la seva
identitat declara el seu amor a la
neboda del rei, la qual contesta que
per obtenir-la ha de salvar Paris.

En això els heràldes del duc de Bor-
gonya arriben a demanar la rendició
de la ciutat. Villon els contesta que
per a demostrar el poc cas que fa
de les seves amenaces, aquella ma-
teixa nit donarà una gran festa. Ca-
terina de Vaucelles s'agenolla da-
vant d'ell i el proclama salvador de
Paris.

Capítol final per Huguette, els va-
gabunds es preparen a rescatar a Vil-
lon. Un món desconegut els diu
que sap on està pres el poeta. El
suposat monjo és el mateix Thibault,
que restablert de la ferida que rebé
en el duel, trame una traïció per lli-
urar la ciutat als assaïdors. Els va-
gabunds, sense sospitar res d'això, ac-
cepten el seu ajut per salvar Villon.

Quan la festa està en el seu apo-
geu, Huguette i els vagabunds entren
al palau acompanyats de Thibault, que
va disfressat de monjo i es fa pas-
sar per un nou astrolog que demana
audiència a Lluís XI, proposant-se
amb aquest ardid donar mort al rei,
el mateix que a Villon. Però el poeta
sap de llavis de la pòpia Huguette
tot el complot tramit i corrent junt
al sobirà, aconsegueix convèncer-lo de
que canvi de vestit amb ell. Llavors,
fingint-se Lluís XI, es dirigeix al lloc
on aguarda Thibault. Aquest es llença
contra el suposat rei amb ànim d'as-
sassinat-lo. Frustrada la temptativa i
furiós davant l'engany, tracta l'astut
Mariscal de matar Villon. Però Hu-
guette, que ha reconegut el poeta, s'in-
terposa i cau mortalment ferida en els
braços de Villon. Després mora el
traïdor a mans del poeta.

Me ja com a Gran Mariscal de
França, així com a rei dels vagabunds,
Villon dona l'ordre d'atac contra els
ducs de Borgonya. De tots els rocos i car-
regats de Paris corren atropellats el
clamor dels vagabunds que volen a
combats al costat de Prínceps Villon
i que entonen a l'indignat dels
borgonyons. Capítol final per Villon, les
separacions homes es fan a la
lluita, de la qual tornen victoriosos i
amb ric botí. A la catedral de Nostra
Dona Catalina de Vaucelles, el rei i
la neboda imploren l'auxili div per a
les armes de França.

Més alarmat per la manifesta po-
pularitat de Villon, l'astut Lluís XI
li recorda el pacte. És el setè dia i
ha de lliurar el col·li a la corda del
buit. Es tomba Villon a la multitud,
a la qual declara que com a Gran
Mariscal de França sentència a Fran-
çois Villon, l'anomenat rei dels va-
gabunds, a morir a la forca. Tots
protesten enfurismats, però l'astut
amençador cesa quan Lluís XI els
manifesta que farà a Villon gràcia de
la vida, si hi ha entre els que de-
manen la seva salvació un sol que
estigui disposat a morir per ell a la
forca. En el profund i tènue re-
lenci que respon a aquesta declaració
són la veu de Lluís XI que crida:
"A la forca!"

Quan Villon està ja al peu del
patibul, Lluís XV s'adreça a la mul-
titud per a dir que perdona el
condemnat i si hi ha qui està dispo-
sat a morir en el seu lloc. En el
cobard silenci general, la tremula
veu de Caterina de Vaucelles anu-
ncia que ella, una dona, morirà de
gust per a salvar el que ama.

Mentre el poeta i Caterina can-
vien els darrers juraments d'amor,
Lluís XI veïlla. Salvar a Villon
equivaldria posar a perdre el tron;
mantenir l'ordre que s'ha donat per-
dur el duc del botí al final.

Ignorant que François Villon i
el gran mariscal de França són la
mateixa persona, Caterina de Vau-
celles intercedeix a favor del rei
dels vagabunds. Aquest concedeix la
gràcia que amb tanta insistència
se li demana i sense revelar la seva
identitat declara el seu amor a la
neboda del rei, la qual contesta que
per obtenir-la ha de salvar Paris.

En això els heràldes del duc de Bor-
gonya arriben a demanar la rendició
de la ciutat. Villon els contesta que
per a demostrar el poc cas que fa
de les seves amenaces, aquella ma-
teixa nit donarà una gran festa. Ca-
terina de Vaucelles s'agenolla da-
vant d'ell i el proclama salvador de
Paris.

Capítol final per Huguette, els va-
gabunds es preparen a rescatar a Vil-
lon. Un món desconegut els diu
que sap on està pres el poeta. El
suposat monjo és el mateix Thibault,
que restablert de la ferida que rebé
en el duel, trame una traïció per lli-
urar la ciutat als assaïdors. Els va-
gabunds, sense sospitar res d'això, ac-
cepten el seu ajut per salvar Villon.

Quan la festa està en el seu apo-
geu, Huguette i els vagabunds entren
al palau acompanyats de Thibault, que
va disfressat de monjo i es fa pas-
sar per un nou astrolog que demana
audiència a Lluís XI, proposant-se
amb aquest ardid donar mort al rei,
el mateix que a Villon. Però el poeta
sap de llavis de la pòpia Huguette
tot el complot tramit i corrent junt
al sobirà, aconsegueix convèncer-lo de
que canvi de vestit amb ell. Llavors,
fingint-se Lluís XI, es dirigeix al lloc
on aguarda Thibault. Aquest es llença
contra el suposat rei amb ànim d'as-
sassinat-lo. Frustrada la temptativa i
furiós davant l'engany, tracta l'astut
Mariscal de matar Villon. Però Hu-
guette, que ha reconegut el poeta, s'in-
terposa i cau mortalment ferida en els
braços de Villon. Després mora el
traïdor a mans del poeta.

Me ja com a Gran Mariscal de
França, així com a rei dels vagabunds,
Villon dona l'ordre d'atac contra els
ducs de Borgonya. De tots els rocos i car-
regats de Paris corren atropellats el
clamor dels vagabunds que volen a
combats al costat de Prínceps Villon
i que entonen a l'indignat dels
borgonyons. Capítol final per Villon, les
separacions homes es fan a la
lluita, de la qual tornen victoriosos i
amb ric botí. A la catedral de Nostra
Dona Catalina de Vaucelles, el rei i
la neboda imploren l'auxili div per a
les armes de França.

Més alarmat per la manifesta po-
pularitat de Villon, l'astut Lluís XI
li recorda el pacte. És el setè dia i
ha de lliurar el col·li a la corda del
buit. Es tomba Villon a la multitud,
a la qual declara que com a Gran
Mariscal de França sentència a Fran-
çois Villon, l'anomenat rei dels va-
gabunds, a morir a la forca. Tots
protesten enfurismats, però l'astut
amençador cesa quan Lluís XI els
manifesta que farà a Villon gràcia de
la vida, si hi ha entre els que de-
manen la seva salvació un sol que
estigui disposat a morir per ell a la
forca. En el profund i tènue re-
lenci que respon a aquesta declaració
són la veu de Lluís XI que crida:
"A la forca!"

Quan Villon està ja al peu del
patibul, Lluís XV s'adreça a la mul-
titud per a dir que perdona el
condemnat i si hi ha qui està dispo-
sat a morir en el seu lloc. En el
cobard silenci general, la tremula
veu de Caterina de Vaucelles anu-
ncia que ella, una dona, morirà de
gust per a salvar el que ama.

Mentre el poeta i Caterina can-
vien els darrers juraments d'amor,
Lluís XI veïlla. Salvar a Villon
equivaldria posar a perdre el tron;
mantenir l'ordre que s'ha donat per-
dur el duc del botí al final.

Ignorant que François Villon i
el gran mariscal de França són la
mateixa persona, Caterina de Vau-
celles intercedeix a favor del rei
dels vagabunds. Aquest concedeix la
gràcia que amb tanta insistència
se li demana i sense revelar la seva
identitat declara el seu amor a la
neboda del rei, la qual contesta que
per obtenir-la ha de salvar Paris.

En això els heràldes del duc de Bor-
gonya arriben a demanar la rendició
de la ciutat. Villon els contesta que
per a demostrar el poc cas que fa
de les seves amenaces, aquella ma-
teixa nit donarà una gran festa. Ca-
terina de Vaucelles s'agenolla da-
vant d'ell i el proclama salvador de
Paris.

Capítol final per Huguette, els va-
gabunds es preparen a rescatar a Vil-
lon. Un món desconegut els diu
que sap on està pres el poeta. El
suposat monjo és el mateix Thibault,
que restablert de la ferida que rebé
en el duel, trame una traïció per lli-
urar la ciutat als assaïdors. Els va-
gabunds, sense sospitar res d'això, ac-
cepten el seu ajut per salvar Villon.

Quan la festa està en el seu apo-
geu, Huguette i els vagabunds entren
al palau acompanyats de Thibault, que
va disfressat de monjo i es fa pas-
sar per un nou astrolog que demana
audiència a Lluís XI, proposant-se
amb aquest ardid donar mort al rei,
el mateix que a Villon. Però el poeta
sap de llavis de la pòpia Huguette
tot el complot tramit i corrent junt
al sobirà, aconsegueix convèncer-lo de
que canvi de vestit amb ell. Llavors,
fingint-se Lluís XI, es dirigeix al lloc
on aguarda Thibault. Aquest es llença
contra el suposat rei amb ànim d'as-
sassinat-lo. Frustrada la temptativa i
furiós davant l'engany, tracta l'astut
Mariscal de matar Villon. Però Hu-
guette, que ha reconegut el poeta, s'in-
terposa i cau mortalment ferida en els
braços de Villon. Després mora el
traïdor a mans del poeta.

Me ja com a Gran Mariscal de
França, així com a rei dels vagabunds,
Villon dona l'ordre d'atac contra els
ducs de Borgonya. De tots els rocos i car-
regats de Paris corren atropellats el
clamor dels vagabunds que volen a
combats al costat de Prínceps Villon
i que entonen a l'indignat dels
borgonyons. Capítol final per Villon, les
separacions homes es fan a la
lluita, de la qual tornen victoriosos i
amb ric botí. A la catedral de Nostra
Dona Catalina de Vaucelles, el rei i
la neboda imploren l'auxili div per a
les armes de França.

Més alarmat per la manifesta po-
pularitat de Villon, l'astut Lluís XI
li recorda el pacte. És el setè dia i
ha de lliurar el col·li a la corda del
buit. Es tomba Villon a la multitud,
a la qual declara que com a Gran
Mariscal de França sentència a Fran-
çois Villon, l'anomenat rei dels va-
gabunds, a morir a la forca. Tots
protesten enfurismats, però l'astut
amençador cesa quan Lluís XI els
manifesta que farà a Villon gràcia de
la vida, si hi ha entre els que de-
manen la seva salvació un sol que
estigui disposat a morir per ell a la
forca. En el profund i tènue re-
lenci que respon a aquesta declaració
són la veu de Lluís XI que crida:
"A la forca!"

Quan Villon està ja al peu del
patibul, Lluís XV s'adreça a la mul-
titud per a dir que perdona el
condemnat i si hi ha qui està dispo-
sat a morir en el seu lloc. En el
cobard silenci general, la tremula
veu de Caterina de Vaucelles anu-
ncia que ella, una dona, morirà de
gust per a salvar el que ama.

Catalunya

Fets diversos

Accidents de la circulació

Prop del poble de Les Preses,
un autòmobl del garatge de
Salvador Alpin, d'Olot, guiat
pel zofar Ceballos, en voler
passar un altre cotxe ho féu
amb tanta dissort, que donà una
volta de campana, i el cotxe
quedà a la part oposada de la
carretera amb desperfectes.

Les senyores d'Olot que an-
ven en el dit auto, Maria For-
ragut i Puig i Remei Sunyer
Colom, hagueren d'ésser auxi-
liades i traslladades al seu do-
miliell amb l'altre cotxe que hi
havia al dit lloc, propietat del
comerciant Oloti Jaume Sala.

La primera de les dites se-
nyores sofriren greus contusions
a diverses parts del cos i frac-
tura del braç dret. El seu estat
és greu.

L'altra senyora sofri mago-
lament general i ferides con-
tuses de caràcter lleu.

El fet ha estat denunciat al
Jutjat d'instrucció del partit,
el qual instrueix les diligències
corresponents.

Al carrer de Llorensana, a
Olot, toparen un autòmobl i
una moto. Aquesta resultà amb
desperfectes.

Borrasament, al motociclista
resultà llesat.

COMPANIA TRANSATLANTICA

Serveis del mes de setembre de 1930

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA-MEXIC

El vapor CRISTÓBAL COLON sortirà de
Bilbao i Santander l'11 de setembre, de Gijón el 12
i de Cornyua el 13, cap a L'Havana i Veracruz.
A la tornada farà escala a Nova York.
Pròxima sortida el 7 d'octubre.

LINIA DE LA MEDITERRANIA AL BRASIL-PLATA

El vapor RETA VICTORIA EUGENIA sortirà de
Barcelona el 9 de setembre, d'Almeria
i Màlaga el 10 i de Cádiz el 11, cap a Santa Cruz
de Tenerife, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos
Aires.
Pròxima sortida el 5 d'octubre.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A NOVA YORK - CUBA

El vapor MANUEL ARNÓS sortirà de Barce-
lona i Tarragona el 26 de setembre, de València
el 27, d'Alacant el 28, de Màlaga el 29, de Cádiz

el 30 i de Vigo el 2 d'octubre, cap a Nova York i
Havana.

Pròxima sortida el 22 d'octubre.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A PUERTO RICO, VENEZUELA I COLOMBIA

El vapor MAGALLANES sortirà de Barcelona
el 9 de setembre, de València el 10, de Màlaga l'11
i de Cádiz el 12, cap a Tenerife, San Juan de Puer-
to Rico, La Guayana, Puerto Cabello, Caracàs,
Puerto Colombia i Cristóbal. A la tornada farà
escala a Santo Domingo.

Pròxima sortida el 2 d'octubre.

LINIA A FERNANDO POO

El vapor MONTEVIDEO sortirà de Barcelona
el 13 de setembre, de València el 14, d'Alacant
el 15 i de Cádiz el 16, cap a Arrecife, Las Palmas,
Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma,
Rio de Oro, Moaravia i Santa Isabel (Fernando
Poo).

Pròxima sortida el 15 d'octubre

Servei tipus Grand Hotel. — T. S. F. — Radiotelefonía. — Capella. — Orquestra, &
Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la
Companyia.
També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per els principals
ports del món servits per línies regulars.
Per a informes a les Oficines de la Companyia: PLAÇA DE MEDINACELI, 2.-BARCELONA
i al seu Consiglatari, A. RIPOL, Via Laietana 3 baixos.

